

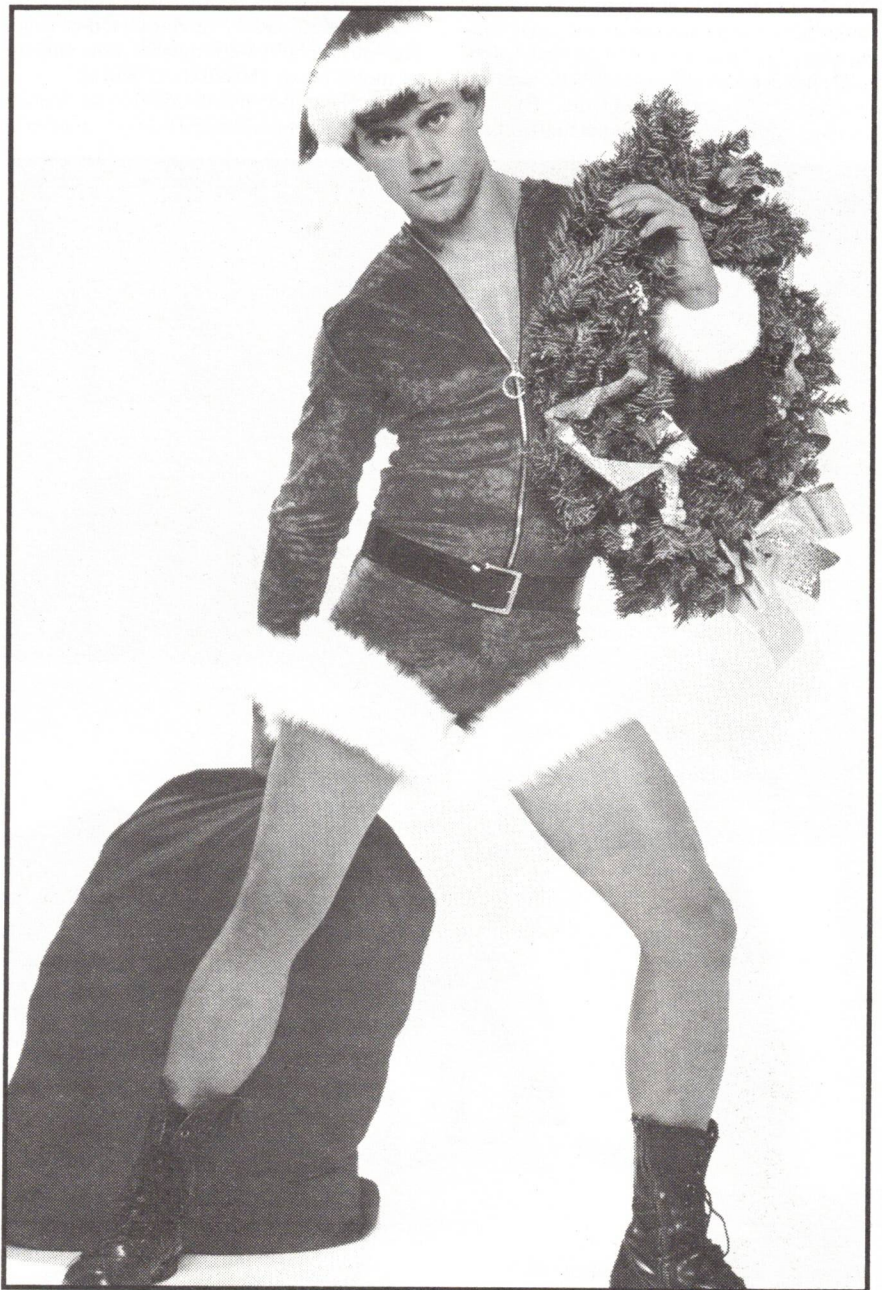
LAMBDA

1993 ROČNÍK 4 ČÍSLO **12**

*Člověk potřebuje
mít někoho rád.
Koho, to už mu
napoví příroda.*

*Kdo se staví proti
přírodě,
je sám proti sobě.*

*Žijeme jen jednou,
a to je málo na to,
abychom se aspoň
nepokusili žít tak,
jak si přejeme,
ale i můžeme.*

P-565-038

BONTON SPECIAL

aneb pár zásad společenského chování

Možná, že jste již také někdy zažili rozpak, když jste chtěli na svatební nebo promoční hostinu či prostě na večeri pozvat kolegyni nebo tetičku, která žije s přítelkyní, nebo bratrance či souseda, který bydlí s "kamarádem". Dobrosrdečná otázka "a co že vy, takový pěkný člověk (šikovná děvčica) ještě nejste ženatý (vdaná)?" kterou někdo, byť bezelstně, plácne ve společnosti, dokáže udělat pěkně trapné dusno. Máte na podobné dotazy předem připravenou společensky přijatelnou (tj. vlídnou, ale ne lživou) odpověď?

V příručce etikety se nedočteme, jak se chovat ke stejnopohlavním dvojicím. Je běžné, že pozveme na oslavu narozenin kamarádka s jejím klukem, snoubencem nebo manželem. Pozvete ale také kamarádku s její "holkou", přítelkyní, "manželkou"? Dva mužomilovní mužové samozřejmě zvou běžně na návštěvu jinou mužskou dvojici. "Mezi námi kluky" je to jasné. Jak by se však k sobě měli chovat při společenských setkáních gay dvojice a tzv. sexuální většina? Bylo by vhodné, kdyby se příslušníci většiny řídili ně-

kolika zásadami:

● Neptejte se, kdo z stejnopohlavní dvojice v jejich společné domácnosti vynáší odpadky a kdo vaří. Snad se v tom dá rozpoznat otázka, kdo z těch dvou má mužskou a kdo ženskou roli. Nejlepší odpověď, lhostejno zda od mužské nebo ženské dvojice, by byla, že oba (obě) nebo nikdo. I ten nejmužnější jedinec má totiž svou takzvaně ženskou stránku povahy, která se může projevit nejrůznějšími způsoby. Třeba v tom, že umí a baví ho vařit, nebo v tom, že má estetické cítění, nebo že dokáže s obdivuhodnou obětavostí vyplácet čerstvě narozené štěně, kuře či kůzle, které by jinak zaručeně pošlo. (Mimoходом není tohle spíše obecně lidská než ženská vlastnost?) A naopak ženu dnes nenajdete v málokteré profesi.

● Když se ptáte gaye na zdraví jeho životního partnera, není na místě bodrost typu "jak se vede té nádobě hřichu, co tě dostala na šikmou plochu?" Věřte nevěřte, dotázaný by se mohl i urazit. (Nedůtklivec jeden!)

● Na společenskou událost, na kterou zvete muže s manželkami a ženy s manžely,

pozvěte homosexuálního muže také s jeho partnerem a homosexuální ženu s její partnerkou.

● Když někomu představujete dva spolu žijící muže, stačí říci "pan ten a ten a pan onen a onen". Je-li z nějakého důvodu nutné vysvětlit, že patří k sobě, stačí dodat "jeho přítel". Snad žádný jazyk zatím nemá přijatelný termín pro označení stejnopohlavního soužití. Zda osoba, které jsou "mezimužští manželé" představeni, pochopí, o jaký druh přítele se jedná, již nechte na ní. Nedoprovázejte svá slova výmluvným ani rozpačitým úsměvem nebo významným pomrkáváním. Jako hostitel(ka) na úrovni zvládnete situaci s otevřeným hledím a s ohledem na všechny.

● Když se seznámíte s nějakým stejnopohlavním párem, nemusíte si hned představovat, jak se spolu asi milují. Když vás kolegyně z práce představí se svým manželem, také si asi nezačnete na prvním místě představovat, jak "to spolu dělají". V gay soužití má pohlavnost většinou stejně velký význam (a později stejně malý) jako manželství muže a ženy.

● Někteří lidé se mylně domnívají, že lesbické dívky a ženy nenávidí muže, nebo že muži gayové pohrdají ženami, nebo že se jejich naopak bojí. I takové případy se vyskytují, ale nejsou typické. Uvažte - proč by je vlastně měli nenávidět, když s nimi nic nemají?

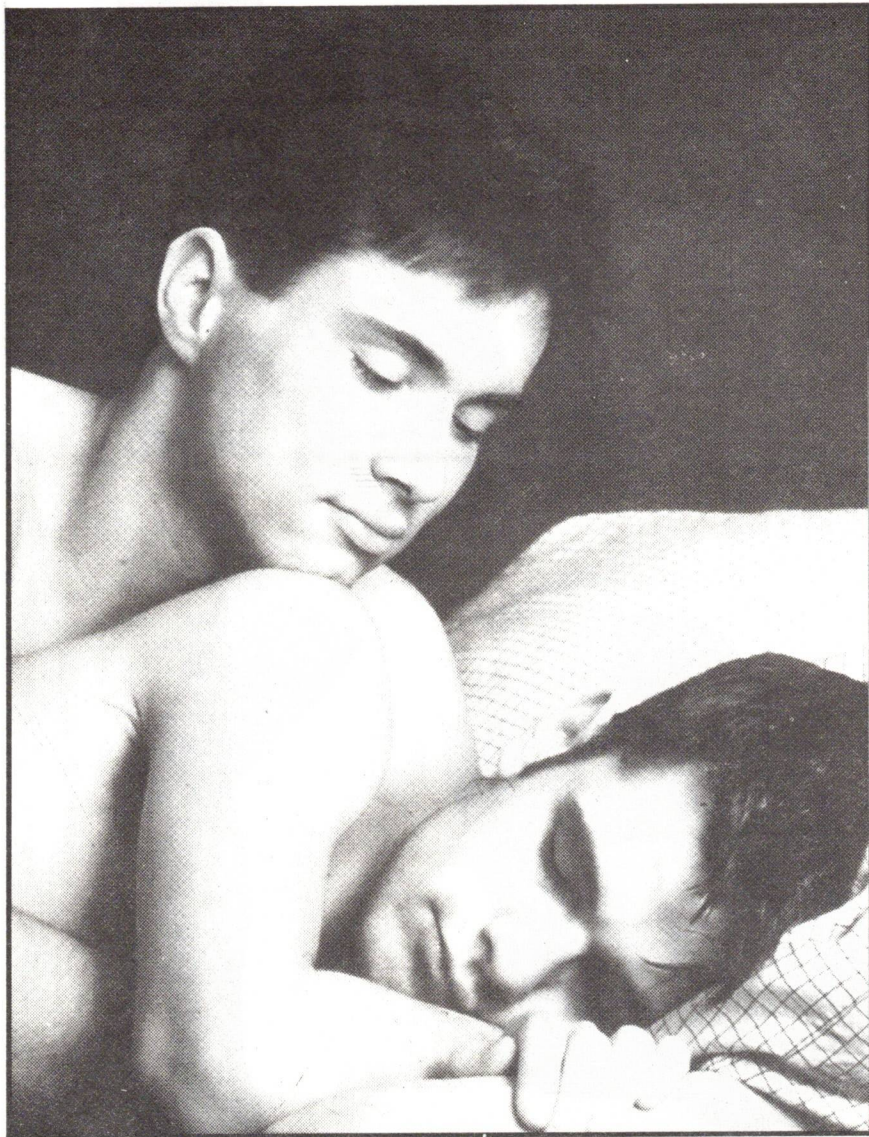
● Nesnažte se za každou cenu seznámit stejnopohlavně citícího člověka s osobou stejného pohlaví v domnění, že mu (nebo jí) prokážete laskavost. Není pravda, že se tito lidé pokoušejí rozepnout zip každému, kdo nosí kalhoty, a nevypadá zrovna jako Frankensteinův synovec, ani že se lesbičky po způsobu liány citově ovinou kolem každé hezčí ženy, kterou potkají. Vybírají se stejně jako všichni ostatní lidé.

● Také není vhodné ptát se gaye na večírku, zda nezná jednoho našeho známého z Braníka (z Brna nebo Brandýsa), který "je také na chlapy". Gayů není zase tak málo a Braník (Brno či Brandýs) není zase tak malý, abychom se "my" všichni znali. Taková otázka sice dotázaného neurazí, ale mohl by vás také považovat za hlupáka, asi jako kdyby se někdo zeptal vás, zda ve svém rodném několikadesetitisícovém městě neznáte jeho bývalou spolužačku, která se odtamtud odstěhovala v pěti letech ("taková drobná blondýnka, nosila rovnátka...").

● Stejnopohlavně citící by měli být předem připraveni na to, že lidé jsou přinejmenším trochu překvapeni, když se o jejich vrozené orientaci dovědí (a přinejhorším samým pohoršením ztropí skandál ("Jdeme domů, Bedřichu, v téhle peleši už nezůstanu ani minutu!"). Měli by jim jejich překvapení odpuště. (Také velkorysost je vlastností králů.) Homosexualita totiž je a asi vždy bude jev poněkud netypický (doufáme, že v budoucnosti ne tolik jako dnes), výjimečný a nepříliš obvyklý, protože menšinový. Nikdy nás totiž asi nebude víc než oněch uváděných čtyři až deset procent. Menšina je vždy nápadná, protože se odlišuje od většiny a ani snášenlivost veřejnosti, šlechtěná propagací po několik generací k dokonalosti, na tom moc nezmění.

A nyní, takto ideově vyzbrojeni, můžeme směle vyrazit do věry opovrhujícího světa. Vzhůru za dalšími trapasy!

(ard)

FEJETON PŘEDVÁNOČNÍ

aneb co vzít na sebe a přitom držet krok s módou

Vloni jsme si povídali o pánských parfémech, letos to bude o spodním prádle.

Začněme domácím výrobkem firmy JITEX - Písek. Budete-li mít na jejich zboží štěstí, neváhejte. Soupravy náteřníků se slipy jsou v několika odstínech a hlavně z kvalitní bavlněné stříže. Od čísla 4 (pro velmi štíhlé) do č. 6 (pro plnoštíhlé). Jitex exportuje na Západ, výrobky jsou cenově přístupné a kvalitou srovnatelné s cizími.

Co nám nabízí cizina: Maďaři pod značkou KAPRI kvalitní bavlněné slipy pastelových odstínů s jemným proužkováním. Cena 35 Kč za kus více než lákavá. Velikost M (pro štíhlé), X (pro střední postavu), L (pro plnoštíhlé).

Rakousko nabízí sadu čtyř kusů různobarevných slipů z kvalitní bavlny v průhledné etuji za 220 Kč, číslování 4 - 6. Pás ze široké gumy (což je současný módní trend u pánského spodního prádla) a nese zn. PAYER.

Německo hýří nabídkou licenčních i vlastních výrobků. Za zmínku stojí značka FLASH. Slipy jsou elastické, příjemně se nosí, špičková kvalita bavlny bez jakýchkoliv příměsí zaručuje minimální odírání kůže v choulostivých místech. Slipy jsou umístěny v krabici s pohledným pánem na vrchní straně. Číslování od 4 do 7.

Francie nabízí pod značkou d'ESTE široký sortiment slipů i náteřníků bez rukávů tmavých barev. Slipy mají opět širokou pásovou gumu a v nohavičkách všitou úzkou

gumu. V sedu jsou stříženy naprosto úzce, takže toho, kdo má vyvinutější stehenní svaly, nedřou. Číslování opět evropské, ceny od 120 Kč výše.

Nejdražší jsou exkluzivní výrobky z Velké Británie, a to značky EMINENCE a ASCOT! Tato firma vyrábí tradičně pouze bílé zboží, ale zato nejvyšší kvality. Cena tomu také odpovídá, ale mohu z vlastní zkušenosti potvrdit, že jsou to výrobky nezníčitelné. Při každodenním ručním praní vydrží beze změny několik let. Vůbec se nevytahují, dokonale sají pot a pásová guma je věčná.

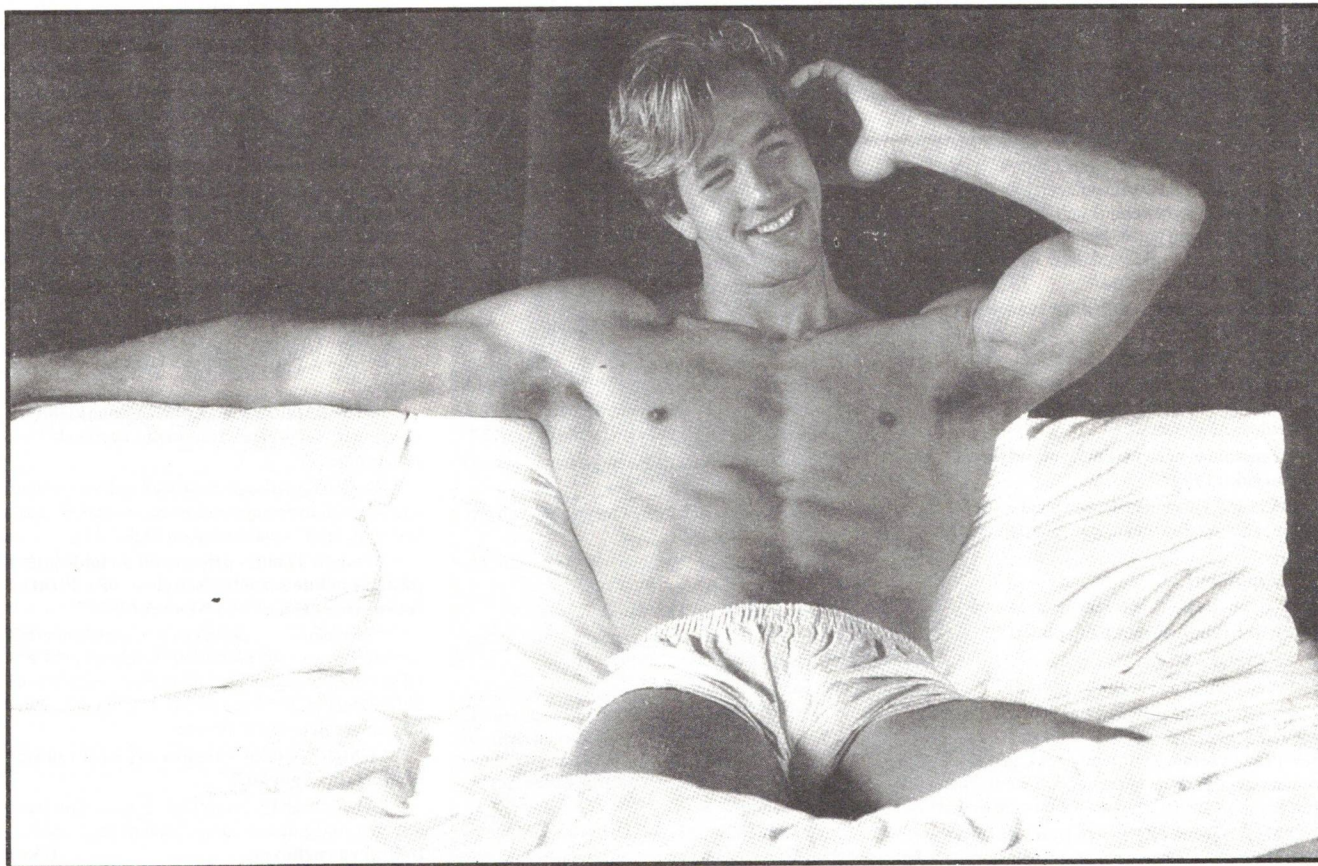
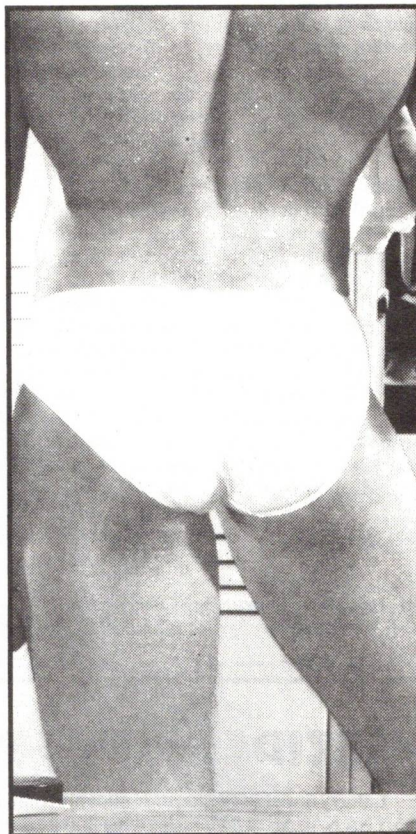
Vybíráte-li prádlo barevných odstínů, myslíte na odstín pleti toho, komu je dárek určen. Na bledém těle není hezká bleděmodrá barva, ani pastelově zelená. Zato sytě modrá, fialová nebo černá působí naprosto sexy. Naopak opálení si mohou kromě hnědých odstínů dovolit celou stupnici barev.

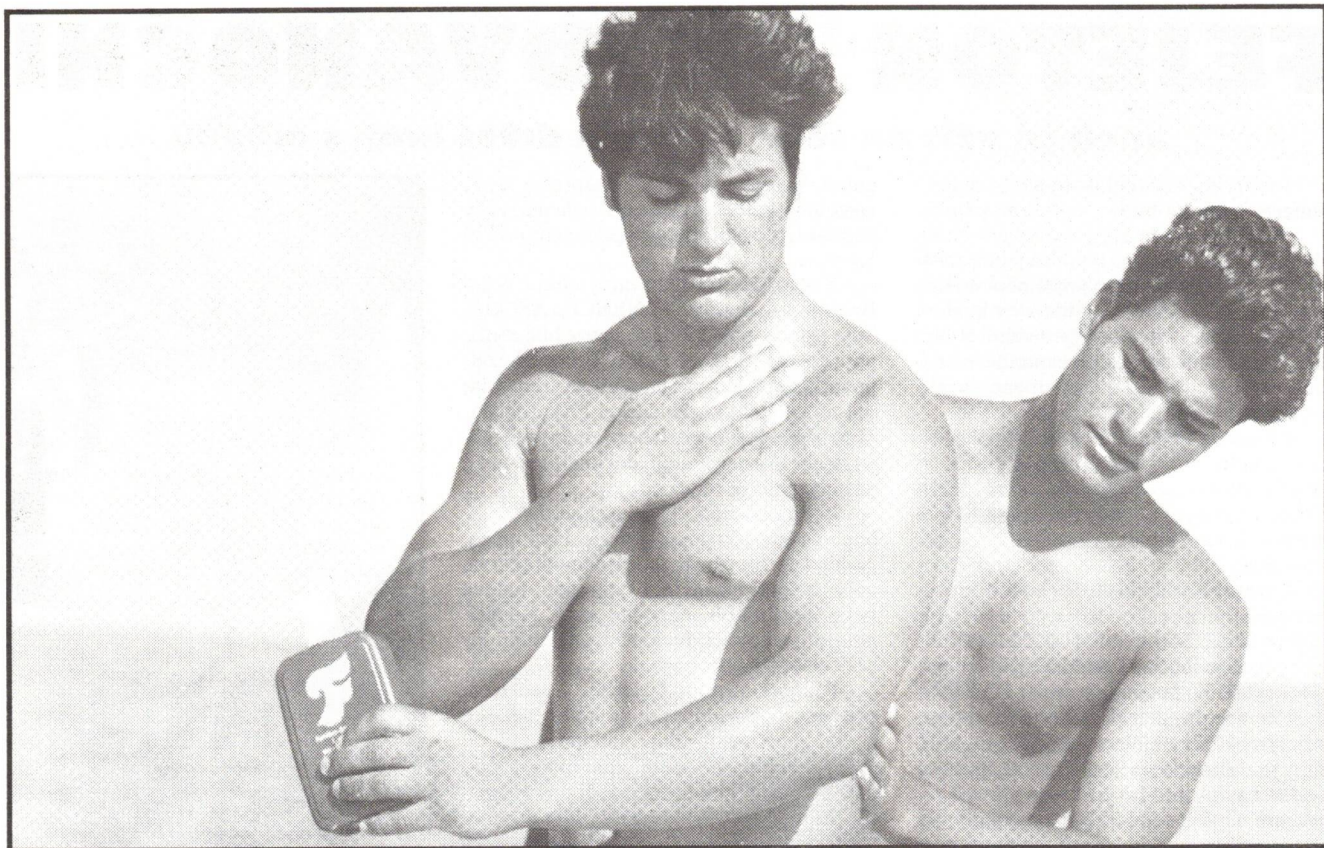
Pozorně sledujte číslování a nechte si předvést zboží roztažením v rukou. Maďarské a naše zboží mívá někdy zteřelou gumu.

Odzvoňme utahaným trenýrkám. Jsou sice kluci, kteří v nich vypadají sportovně a mužně, mají-li i na to tělo, ale těch je málo. Spíše pravý opak je častěji pravdou. A potom: slipy jsou dárkem, který se může hned u stromečku vyzkoušet. A tak zkouška může být předeheurou k dalšímu pokračování nejkrásnějšího večera v roce.

A to Vám všem z celého srdce přeji!

(ZdZ)

PREZIDENT NESPAL S KRÁLEM V JEDNÉ KOMNATĚ

Lákavý titulček, ale v podstatě reklamní článek prezidenta SOHO Jiřího Hromady, nazvaný GAY MAN NA KANÁRECH aneb Jev dunách nuda?, uveřejněný v SOHO REVUE číslo 9, avizoval uveřejnění pikantních informací z pobytu jmenovaného spolu se studentem Vysoké školy ekonomické v Praze a jeho přítelem na ostrově Gran Canaria, ležícím v Atlantském oceánu severozápadně od Afriky.

Podáři se mi od devatenáctiletého D.Š. získat odpovědi na pár všetečných otázek.

“Kdy jste vlastně byli na Kanárech?”

“Letadlo startovalo z ruzyňského letiště 2. července, tedy už týden po soutěži o GAY MANA 1993. Pobyt na ostrově Gran Canaria trval do 9. července. Měli jsme k dispozici nádhernou vilku s mnoha pokoji, vybavenou kuchyní a s koupelnou v každém obytném patře. Nechyběla ani terasa se zahrádkou a pár kroků vzdálené azurové modré bazénky se sladkou vodou.”

“Je pravda, že vás tam doprovázel sám prezident SOHO?”

“Ano. Sdílel s námi vilku a měl pokoj těsně vedle našeho. Oddělovala nás jen papírová zeď. Panu Hromadovi jsme ale po celou dobu pobytu oba tvrdošijně vykali...”

“Změnilo se něco v tvém životě od jmenování Gayem roku 1993?”

“Vlastně vůbec nic. Jenom snad - když vyrazíme někam na diskotéku, kde mě znají, musím se chovat...”

“...způsobně...?”

“To zrovna ne. Ale řekněme způsobněji.”

“Kde bychom tě mohli tak potkat?”

“Nejspíš v Rivière...”

“A co doma? Je všechno v pohodě?”

“Kdyby ses mě ptal před třemi lety, určitě bych ti odpověděl, že prožívám největší krizi ve svém životě. Především jsem tehdy řekl, jaký vlastně jsem, a narazil tak na silné nepochopení. Naši se s tím nemohli smířit a to trvá v podstatě dodnes.”

“Myslel jsem, že v Praze jsou lidé tolerantnější...”

“V podstatě ano, ale moji rodiče jsou asi výjimka. Jenom sestra to vzala. Náš vztah se nezměnil. Máme se pořád stejně rádi.”

“Seznámil jsi je už se svým současným přítelem?”

“Nedávno byl u nás na ohlášené návštěvě. Naši se chovali celkem dobře, ale mamka si neodpustila, aby ho nepřivítala větou: “My jsme si čekali, že tu tak jednou bude sedět nějaká dívka.”

“Jak jsi vlastně Tomáše poznal?”

“Odepsal jsem mu na inzerát uveřejněný téměř před dvěma roky.”

“Pamatuješ si ještě ten text?”

“Chtěl bych Tě milovat, velmi Tě mít rád, chci se Ti líbit, jen s Tebou si hrát, být jenom s Tebou, jen o Tobě snít, líbat Tvá ústa, jen pro Tebe žít.”

“Necítíš se být jako gay diskriminovaný?”

“Určitě ne. Jen se setkávám s názory, jako že v tom je něco špatného.”

“Prolistuješ si někdy některý z českých gay časopisů?”

“Spíše výjimečně. Vychází jich tu málo. Se Západem se to stále nedá srovnávat.”

“Řekni mi něco o Tomášovi.”

“Studuje chemii a je to přesně typ, který splňuje moje představy.”

“A jak tobě jde škola?”

“Nerad to přiznávám, ale jedu na povolené minimum. Abych to vysvětlil: Když na udělení zápočtu stačí zvládnout test na 70%, tak ho prostě napíšu na 70% a víc ze sebe nedostanu. Celé studium chci však dokončit za pět let.”

“Máš už nějakou představu o svém budoucím povolání?”

“Na to je ještě dost času. Za tři roky se uvidí.”

“Jak vyplňuješ volný čas? Pečuješ o světlo? Krása určitě není zadarmo.”

“Jednou týdně chodím posilovat, každý den cvičím s činkami. Nezapomínám na dřepy a posilování břišních svalů - to znáš. Sestavil jsem si i svůj vlastní zdravý jídelníček. A co se týká oblečení - snažím se sledovat módu, ale protože penězi zrovna neoplývám, tak někdy spíš improvizuju.”

“Tvoje představa ideální dovolené?”

“V zimě hory - v létě moře, v téhle věci myslím nejsem žádná výjimka. Baví mě cestovat a rád si zaplavu v teplé mořské vodě. Na výlet k Baltu by mě museli hodně dlouho přemlouvat.”

“Kdo ze známých osobností patří k tvým oblíbeným?”

“Václav Klaus - pro jeho reformu hlasuju všema deseti - a pak Madonna, i když ji spousta lidí odsuzuje.”

“Připadá mi, že máš až příliš mnoho kladných vlastností. Neříkej mi, že není nic, co bys chtěl na sobě změnit?”

“Je pravda, že kouřím víc, než by bylo vhodné. Ale omezují to na nejmenší míru. Tomáš si zapálí spíš výjimečně - na diskotéce a tak.”

“Tomáš, Tomáš - připadá mi, že tohle jméno již dříve někde zaznělo. Nebylo to už v Plzni na červnové soutěži o GAY MANA 1993?”

“Tomášovi - své první lásce - jsem věnoval báseň, kterou jsem tam přednášel. Tehdy už nežil. Zabíjel se v autě. Ten současný Tomáš je v mém životě třetí partner stále tohoto jména. Náš vztah je, myslím, ze všech ten nejšťastnější.”

“Chtěl bys jako korunovaný král vzkázat něco ostatním gayům?”

“Aby se nebáli. Nestyděli se za to, čím jsou. Strach a stud zatím nikomu v ničem nepomohly.”
Děkuji za rozhovor. (eku)

"Sahaje pod povrch, činiš tak na vlastní odpovědnost."
Oscar Wilde

Probudil jsem se. Bylo něco po třetí. Všude ticho, jen moje srdce bilo rychleji a nějak silněji. Rukou jsem nahmatal krabičku cigaret. Bože, jak jen teď mohu spát! Poprvé po mém boku leží chlapec a já spím jako by nic. Chtivě jsem vtáhl kouř.

Byl to můj nejlepší přítel. Jak jsem jej poprvé spatřil, neměl jsem o jeho spanilosti pochyb. A to jsem vlastně viděl jen jeho oči. Zelené, hluboké, nádherné oči. Jsou-li oči oknem do duše, pak musí být andělem. Zpočátku jsem se držel zpátky: nová třída, noví spolužáci. Ale nás už tehdy cosi spojovalo. Ani jeden z nás nebyl studijní typ, byl to prostě náš útek před vojnou. Ukázalo se, že máme společné zájmy, posloucháme tutéž muziku - spojovalo nás toho čím dál tím víc.

Od té doby uplynulo čtvrt roku. Společné večery, koncerty. Každý den jsme spolu trávili volný čas. Tři krásné měsíce a jedna pohroma. Pro mě: měl totiž holku, byl "normální". A já jsem byl do něho zamilován až po uši.

Teď ležel v mé posteli se mnou. Únavou usnul, jak nemluvně. On spal a já jsem snil, jaké by to bylo krásné, kdyby i on byl... Po chvíli jsem jeho oddychování pocítil na tváři. Jeho vlasy se dotýkaly mého čela. Nohou jsem se dotkl jeho lýtká. Cítil jsem jeho jemné ochlupení. Bože, jak to bylo skvělé! Jak ze mne sklouzla příkrývka, uvědomil jsem si, že je mi nějak chladno. Chtl jsem ji zase přetáhnout přes sebe a přitom jsem náhodou zavadil rukou o jeho slipy. Srdce se mi přímo rozbušilo. Ne, ne! Otoč se a koukej usnout, zkusil jsem si poručit, avšak...

Ještě jednou jsem jemně přejel rukou po jeho slipech, vnímal jsem všechny tvary, jež skrývaly. Trochu jsem přitiskl a sledoval pozorně jeho obličej. Jen aby se neprobudil! Pod svými prsty jsem měl jeho trochu naběhlý úd. Jeho rozkrok jsem začal přes slipy jemně masírovat. Úd začal tvrdnout a růst. Ruku jsem posunul trochu výš a nadzvedl gumu v pase. Zajel jsem dovnitř. Teď jsem cítil jeho ochlupení, aksamitově jemnou pokožku jeho údu, dotýkal jsem se jeho nádherných koulí. Poprvé v životě jsem držel v ruce čísi penis. Byl to zázrak. Cítil jsem, jak ve mně roste vzrušení. Začal jsem jej lehce a pomaloučku masírovat. Zvětšoval se, až se žalud osvobodil ze slipů. Díval jsem se na jeho tvář, byl krásný. Pociťoval jsem jeho blízkost, lehký pach jeho potu. Každé jeho oddechnutí ovívalo moji tvář. Vysunul jsem ruku zpod příkrývky a dotkl se jeho vlasů, jeho čela. Zachtělo se mi políbit jej. Vpít se do jeho úst, laskat jazykem jeho tvář, celé tělo. Srdce se mi mohlo rozskočit. Svoje nohy jsem přitiskl k jeho, cítil jsem jeho tělo. Splynuli jsme v jednu bytost, já a on. Zajel jsem rukou zpátky pod deku. Jeho úd, velký a nádherný, trčel ze slipů. Uchopil jsem jej a znovu jemně masíroval. Hleděl jsem na jeho tvář; z úst se mu draly sotva slyšitelné vzdechy uspokojení. Posunul jsem ruku ještě níž, abych se mohl dotýkat jeho koulí, pokleslých směrem dolů. Ještě jednou jsem jej chtěl polaskat ve vlasech a dotknout se jeho tváře. Znovu jsem tedy vysunul ruku zpod deky, užuž jsem se blížil k jeho hlavě, když vtom se pohnul a otevřel oči. Bože! Strnul jsem zděšením a v tu ránu jsem zavřel oči. Srdce mi bilo v hrdle. Očekával jsem nějaký pohyb, slova, urážky. Udeří mne? Neměl jsem odvahy otevřít oči. Dělal jsem, že spím. Třeba si pomyslí, že se mu všechno jen zdálo. A když ne? Co když mi prostě dá do drčky, vynadá do buzerantů a poví vše ostatním? Bože, prosím, jen to ne! To by byl konec. Kdyby jsem si slíbil, že to se sebou skončí, kdyby se to o mně kdokoli

povídka

Nezapomenu

dověděl. Bože, vždyť já nechci umřít! Třeba si přece jen pomyslí, že to byl sen, ale když ne...

Otevřel jsem oči. Spárami v žaluziích do pokoje pronikalo slunce. Opatrně, abych jej neprobudil, jsem vstal a oblékl se. Jak jsem vycházel z pokoje, pohlédl jsem na něho: vzpomněl jsem si na jeho úd, trčící ze slipů. Srdce mi poskočilo. Připomenul jsem si právě uplynulou noc. Co bude teď?

Udělal jsem snidani, jedli jsme, povídali, smáli se. Ani zmínka o tom, co bylo v noci. Bože, díky!

Týden potom jsme seděli u mě. Kvůli něčemu jsme se trochu pohádali. Jednu chvíli na mě pohlédl a řekl: "Tehdy v noci jsem se probudil."

Propadl jsem se do propasti. Letěl jsem někam dolů, nemaje se čeho zachytit... Tak tohle je doopravdy konec. Všechno bylo pryč, cítil jsem jen prázdnotu. Co mu řeknu? Přiznám se? Bože, co mám udělat?

Toho večera jsme povídali dlouho. Nezapřel

jsem to, ale ani neřekl všechno. To, jak ho miluji, že bych pro něj udělal cokoli.

Neřekl mi ani jedno zlé slovo. Seděl jsem na zemi a prost plakal, a on se snažil utěšit mě, pomoci. Mluvil o lékařích, o tom, ať to zkusím s děvčetem. Byl jsem tak rozrušen, že jsem se zmožil jen na ten pláč.

Nakonec jsem přece jen byl s to promluvit. Omluvil jsem se a slíbil mu, že už se to vickrát nebude opakovat. - V pořádku, zapomeňme na to. Nic se nestalo.

Už jsem zase nemohl zadržet slzy. Později jsme se koukali na televizi, a jak se připozdílo, řekl jsem mu, ať jde spát.

"A ty?"

"Já si lehnou na pohovku. To bude lepší."

Díval se na mne. Bylo mu to líto. Jemu!

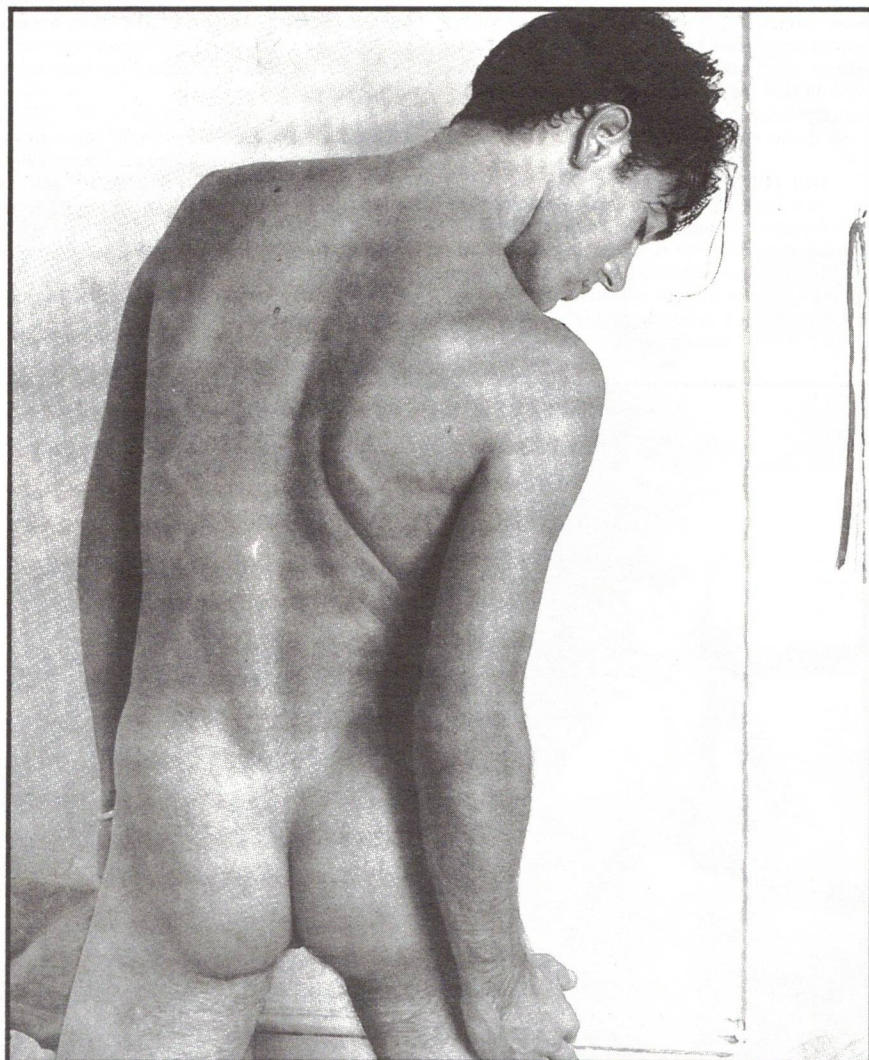
"Neblbni a pojd si lehnout se mnou."

Od toho dne uplynul rok a nic se mezi námi nezměnilo. Nadále jsme nejlepšími přáteli, trávíme spolu spoustu času a sem tam mluvíme i o mě. Občas spíme v jedné posteli a všechno je jako dřív. O oně noci neřekl nikomu. Má moji bezmeznou důvěru a miluji ho ještě víc (ačkoli jsem mu to nikdy neřekl). Když tam přál k svátku, řekl: "Najdi svoji cestu a buď šťastný."

Arek mi dal víru v lidi, v opravdové přátelství, v možnost napravit svou chybu. Teď vím, že jsou lidé, jimž mohu svěřit svoji důvěru a spolehnout se na ně.

Nezapomenu nikdy na něho, i na to, co pro mě udělal.

Jonasz Gance
(z významných prací čtenářské soutěže polského časopisu Inaczej vybral a přeložil ljr)

Gay Games IV

Gay Games - mezinárodní hry gayů, zvané také gay olympiáda, se budou konat už počtvrté, tentokrát od 18. do 25. června 1994 v New Yorku a budou spojeny s kulturním festivalem. Jejich mottem je jednota a organizátoři uvítají každého bez ohledu na věk, barvu pleti, sportovní výkonnost, sexuální orientaci a HIV pozitivitu. Atleti a umělci všech oborů jsou vyzýváni k podání nejvyšších výkonů na hrách, jejichž smyslem je podpořit důstojnost a sebevědomění lesbiček a gayů kdekoli na světě.

STRUČNÁ HISTORIE

U zrodu her stál olympijský desetibojař dr. Tom Waddell, jehož myšlenku, že nejvyšším cílem člověka je vydat ze sebe to nejlepší, hry dodnes naplňují. První v pořadí, roku 1982 v americkém San Francisku, zaznamenaly účast 1300 sportovců ze 12 zemí a každé další znamenaly zdvojnásobení počtu účastníků. Po druhých hrách v roce 1986 v San Francisku a třetích v roce 1990 v kanadském Vancouveru se na čtvrtých hrách očekává účast rekordních 15 000 atletů a dalších několika tisíc účastníků kulturního festivalu z více než 40 zemí světa. Počet diváků se odhaduje na neuvěřitelných půl miliónu.

Hry jsou pořádány v době 25. výročí Stonewallských nepokojů v New Yorku, které jsou považovány za zrod moderního hnutí lesbiček a gayů. Pro připomínku tohoto výročí na hry naváže 26. června, den po závěrečném ceremoniálu, slavnost "Stonewall 25". Současně bude v New Yorku uspořádána výroční konference ILGA - Mezinárodní asociace lesbiček a gayů. Tyto události slibují přivést do New Yorku takový počet lesbiček, gayů a jejich přátel, že se bude jednat o největší setkání tohoto druhu vůbec.

KULTURNÍ FESTIVAL

New York, americká kulturní metropole, se po celý červnový týden stane také kulturní "Mekkou" pro lesbičky a gaye z celého světa, ať už jako účastníky nebo diváky. Bude dosud nevidanou příležitostí ke shlédnutí a porovnání výkonů umělců jak světově známých, tak i docela neznámých, navíc v unikátním newyorském prostředí.

Hudba, divadlo, film, sochařství, architektura, literatura, fotografie... Od klasiky přes rock k hip-hopu, od sborového projevu stovek hlasů až po osamělý hlas básníků, spolu se sportovním svátkem chce kulturní festival být syntézou kolektivního vystoupení a individuálního vkladu. Vkladu k oslavě všeho nejlepšího ve světové komunitě lesbiček a gayů, jejíž síla je ve spojení se různorodostí, v rozmanitosti respektující všechny, kteří k jejímu posílení chtějí přispět.

SPORTOVNÍ PODNIKY

Zahajovací závěrečná slavnost budou rámcem pro sportovní klání v 31 disciplínách, které se budou konat v různých částech New Yorku a budou dostupné posílenou městskou dopravou doplněnou o zvláštní spoje z centrálního Manhattanu. Všichni účastníci obdrží medaili za účast a ti nejlepší samozřejmě zlaté, stříbrné a bronzové medaile za vítězné výkony. Také se počítá se zvláštními odměnami. K organizaci bude potřeba pomoci velkého počtu dobrovolníků, jejichž odměnou bude volný vstup.

Registrace atletů probíhá do 31. 12. 1993, u sportů, kde nebude naplněn limit, bude možná pozdní registrace během února a března 1994. Účastnický poplatek je 60 USD a 30 - 100 USD za každou sportovní disciplínu (účast je možná v jedné nebo dvou). Protože Gay Games chtějí být hrami bez drog, budou probíhat testy obvyklé pro účastníky sportovních podniků.

Organizátoři pamatují i na účast HIV-pozitivních sportovců, proto jsou ochotni všemožně napomoci těmto účastníkům při splnění náležitostí

Bývalá čs. reprezentantka v tenise Martina Navrátilová.

potřebných pro získání povolení ke vstupu do USA, aby nebyli vystaveni riziku deportace, vyplývajícímu z dosud platné právní úpravy. Účast bude umožněna i invalidním sportovcům, pro které byly v některých disciplínách vyhlášeny zvláštní kategorie. Bude-li dostatek zájemců, bude uspořádán exhibiční basketbalový turnaj pro vozičkáře.

Ke hrám patří i jejich logo, černý obdélník (na výšku), v němž je nad třemi spojenými stříbrnými kruhy umístěn červený rovnostranný trojúhelník, z něhož šlehají dva zlaté plameny. Už dnes lze objednat trička, svetry, čepice, klíčenky a další suvenýry s tímto emblémem, o němž nikdo nepochybuje, že se stane hitem gay sezóny 1994. (ljr)

V redakci se přihlásili dva zájemci o účast na gay olympiádě, a to Zdeněk P. (27 let) v lehké atletice a Petr C. (31 let) ve stolním tenise.

Vyhlášíme dobrovolnou finanční sbírku na uhrazení letenek Praha - New York a zpět. Ubytování a stravování je plně hrazeno hostiteli. Olympijskému výboru předsedá Martina Navrátilová.

Vaše finanční dary laskavě poukazujte na konto Eurobanka Praha 3 - Žižkov, Prokopovo nám. 15, číslo konta 10000194/3200.

Děkujeme Vám všem předem i za sebemenší příspěvek. Korunka ke korunce snad přece nakonec dá potřebnou částku a česká sportovní gay komunita se bude moci prezentovat světu, že existuje nejen v seznamu gay-průvodce Spartacus.

KAM SE CHODÍ V PAŘÍŽI

Když gay turista přijede do Paříže, bude ho mezi záplavou pozoruhodností, památek a lákadel také zajímat, kde se v této kulturní metropoli soustřeďuje také "náš" život. Nejvíce meziměstské smyslnosti uvidíte v oblasti ležící na sever od dvou ostrovů na Seině. V plánu města zjistíte, že zdejší "gayská" čtvrť je vymezena z jihu ulicí Rivoli, ze severu ulicí Rambuteau a na východě ulicí Vieil-du-Temple. Na západní straně sahá až ke Kulturnímu středisku G. Pompidoua, oně slavné moderní architektuře, připomínající ropnou rafinerii, která po svém postavení vyvolala možná stejné protesty, jako když byla postavena Eiffelova věž.

Tato místa leží ve staré části Paříže, která kdysi tvořila městskou čtvrť Marais (čti Maré). Většina budov je zde ze 17. století. Pojedete-li metrem, vystupte ve stanici Hotel de Ville (čti oteř dvil), čili Radnice, nebo ve stanici Rambuteau (čti rámbytó).

Různých zařízení pro vyznavače gay ero-

tiky je po Paříži mnoho, jak zjistíte v "gejgajdu" (tedy knižním průvodci po našich podnicích). Zde je jich však nejvíce.

Např. Majestic Café na rohu rue Vieil-du-Temple (čti ryvjejdýtámp) a rue Sainte-Croix da la Bretonerie (čti ry séntkrus dlabretonri), což je hlavní třída gay-Paříže. Majestic Café (mažestikkafé) je jediná "gayská" kavárna na chodníku v celém městě.

Nedaleko je knihkupectví a informační středisko Les Mots á la Bouche (čti le mo alabuš, což znamená něco jako Slova na dlaní místo srdce na dlaní). Protože Francouzi jsou prý snášenliví vůči jinému způsobu života a Paříž je zkušené město, které zažilo lecos, nemusíte se se svými erotickými zálibami nikde v Pražii skrývat. Některá místa však jsou k tomu obzvláště vhodná. Jedním z nich je Jardin des Tuileries (žardén de tyliri) - park táhnoucí se podél Seiny od Louvru k náměstí Svornosti - Place de la Concorde (plas dlakónkord). Nejživěji je v tomto parku u

obrazárny Orangerie vedle náměstí. Hned vedle je na nábřeží další známé místo navazování kontaktů. Říká se mu francouzsko-anglický "Tata Beach" (tatabič) - něco jako "gay-pláž". Na starém kamenném dláždění se tu opaluje jedno tělo vedle druhého. Podle starých fotografií sem muži chodili již před válkou.

Hned na protějším břehu řeky je plavárna Piscine Deligny s otevřeným bazénem pro kohokoliv, ale pořádají se tu občasně společenské události gayů.

Teprve v ulicích Paříže si možná uvědomíte specifickou atmosféru tohoto města, kterou se liší od jiných měst. Zabrousíte-li na některé z těchto míst, napadne vás, že některé věci lidského života jsou svou podstatou všude na světě stejné (a přece pokaždé jiné), - ve městě, které zná celý svět, stejně jako ve vašem krajském městě. Snad jen ty nástrahy velkoměsta, které nejsou žádnou nadsázkou, budou tím větší, čím větší je velkoměsto. Hlavně za tmy. Buďte proto opatrní.

(přeložil z angličtiny dle amerického gay časopisu o cestování Our World 1993 ard)

TANEC NAD KRÁTEREM SOPKY

V současné době se u nás promítá francouzský film "NOCI ŠELEM" (Les Nuits fauves). Je to příběh muže nemocného na AIDS. Scénárista, režisér i představitel hlavní role Cyril Collard totiž zde vypráví kus svého vlastního života. Zemřel na komplikace AIDS 5. března 93, jen tři dny předtím, než mu udělili čtyři Cézary a ocenění za nejlepší francouzský film roku. Bylo mu 35 let.

Začínal jako nadějný básník, v 21 letech vydal básnickou sbírku Zvíře. U filmu dělal posílku, asistenta, nakonec se pokusil i o vlastní projekty. Při životě u filmu žil naplno, psal, maloval, hrál ve vlastní rockové kapele, miloval krásné ženy, ale neodolal ani svůdným mužům. V roce 1984 si dal udělat test HIV. Byl pozitivní.

Musel si zvyknout na myšlenku, že je HIV pozitivní a neví, kdy choroba propukne. V roce 1987 vydal knihu Odsouzená láska. Po jejím úspěchu se pustil do autobiografického příběhu Noci šelem, který vyšel v roce 1987 a vyvolal skandál. Poprvé si někdo celkem otevřeně dovolil napsat, jaké to je, žít s vědomím, že je nemocen právě na AIDS. Svým vyprávěním prolomil všechna tabu, která do této doby o AIDS ve Francii existovala.

Collard s filmovou podobou knihy nepočítal, ale na naléhání matky a přátel se do něho nakonec pustil. Do hlavní úlohy se mu nabídl několik populárních herců, ale nakonec se přes pokročilé stadium choroby a vysílení rozhodl, že epizody ze svého života, jakož i svoje myšlenky může přesvědčivě zahrát jen jeden člověk, a to on sám. Výsledkem je strhující film, díky otevřenosti a autentičnosti jeden z nejlepších, které v posledních letech ve francouzské kinematografii vznikly. O chuti žít, o vášni, o lásce, o věcech, které si člověk začne uvědomovat až tehdy, když ví, že je každou chvíli může ztratit. (P)

Na univerzitě

O Stanfordu, univerzitním městě (na městečko je to moc velký areál) v souvisle osídleném pásu podél sanfranciské zátoky jsem se již zmínil. Dlouhé šňůře měst tonoucích v zeleni se říká "Silicon Valley" (Křemíkové údolí), neboť je kolébkou elektroniky a právě tady byl vynalezen onen slavný křemíkový čip. Přímo na univerzitě toho bylo vynalezeno spousta, nejvíc si ale místní heterosexuální většina považuje hormonální antikoncepci pilulku.

Mě však zajímalo, jak tu žije naše menšina, tak jsem nad zmíněným vynálezem uctivě pokýval hlavou a vydal se do zdejší bývalé hasičské zbrojnice, na americké pověry starobylé dřevěné budovy (pocházela z přelomu století). Přizemí bylo adaptováno na klubovnu pro ženský univerzitní spolek a vzadu, také uvnitř, skrývalo jakousi budku - "mini" sex shop, jehož sortiment se omezoval především na pomůcky pro bezpečný sex. Otevírací doba byla přizpůsobena poptávce - v době přednášek byste nepochodili, zato pozdě večer byl obchůdek vždy k dispozici.

Venkovní schody nahoru vedly do velké klubovny v patře, která patřila univerzitnímu středisku pro bisexuály, gaye a lesbičky. Jeho součástí byla i knihovna a kancelář se stálou službou každé odpoledne; večer se většinou konaly pravidelné akce. Každé pondělí se promítalo video a další dny v týdnu byly schůzky místních skupin. Nevím, čím to mohlo být, ale v líném odpolední se v pohovkách klubovny náramně dobře pospávalo; vždycky se našel zájemce o vodorovnou polohu - na vedlejší pohovce zase někdo někoho masíroval, vládla tam prostě pohoda.

Krátce po mém příjezdu se konaly univerzitní dny gayů, lesbiček a bisexuálů, byl to více než týden nejrůznějších pořadů s mnoha zajímavými lidmi z různých koutů USA. A nejen USA: Edmund White - slavný spisovatel, který se v USA jako první prosadil ve velkých nakladatelstvích se svými romány o coming out a životě gayů, žije již řadu let v Paříži a nyní pracuje mj. na autobiografickém románu, z jehož rukopisu četl ve Stanfordu několik kapitol, plných jeho humoru a ironie - je úžasnou osobností, žijící už léta v Paříži. Je už asi osm let HIV pozitivní a pořád dokáže rozdávat optimismus. A taky tehdy v posluchárně rozdál spoustu autogramů do svých knížek. Já jsem za ním zašel, sice bez knížek, a bylo vidět, že by měl velkou radost, kdybychom přeložili něco z jeho tvorby do češtiny. Když pracoval na biografii Jeana Geneta, mimořádně kontroverzního gaye-dramatika a spisovatele (mimoходом právě dávají v pražském Divadle Na zábradlí Genetovy "Služky"), používal i českých pramenů, neboť Genet se stýkal s Franzem Kafkou a Milenou Jesenskou. Takže teď už zbývá "jen" vybrat něco z jeho knížek, případně sehnat ty nejnovější a najít čas na to překládat... Onakladateli nemluvě.

Jaro v Kalifornii

Další skvělý večer byl s Michaelem Goffem, nedávným absolventem Stanfordu, který loni odstartoval v New Yorku gay měsíčník "OUT", na vysoké úrovni po stránce grafické i obsahové, a je tedy jeho prezidentem, mimochodem nejen velmi schopným, ale i s nesmírnou přitažlivostí svého osobního kouzla. A to během jeho studia o něm jako o gayovi vědělo jen pár přátel: vzpomínal, jak ještě před pár lety byl Stanford vyhlášený mezi velkými americkými univerzitami jako zaostale homofobní. Původně začal studovat diplomacii a pak při jednom pohovoru otevřeně sdělil svoji sexuální orientaci: přítomný úředník ovšem nato prohlásil, že svět není takový, jako je liberální prostředí amerických univerzit a doporučení k dalšímu studiu vybrané profese mu odepřel - takže nakonec vystudoval něco úplně jiného, než začal. To je tu ostatně běžné, a nejen z tohoto důvodu; rovněž je běžné studovat rok někde ve světě, a pro studenty-gaye je také univerzitou organizována pomoc, aby se už předem dověděli potřebné informace o zemi, kam se chystají a získali případné kontaktní adresy.

Přímo z univerzity jela skupina i na prozatím největší akci gayů všech dob a zemí: Washingtonský pochod za prosazení rovnoprávnosti 25. dubna 1993, o němž se hodně psalo i u nás. Vypravit se na pochod nebyla nijak laciná záležitost (zejména z tak vzdálené Kalifornie), ale účastníků se nakonec podle některých odhadů sešlo celkem přes milión, a nadšené vyprávění těch, kteří byli "přítom", mi alespoň trochu vynahrádilo moji neúčast (do příště bych se asi měl naučit, jak se hledají sponzoři, abych se nekoukal zase jen na videozáznam).

Jelikož jsem hleděl procestovat co nejvíc, omezil jsem svůj pobyt ve Stanfordu na nutné dny v týdnu, kdy byly povinné přednášky a semináře, a tak jsem přišel o spoustu větších akcí konaných ve víkendových dnech a nocích: s pokračujícím jarem a oteplujícími se večery se univerzitní město stávalo čím dál tím méně příhodným místem k soustředěnému studiu. Tedy, pokud jste zrovna nebyli posluchači předmětu "Touha a vášeň v gayovské a lesbické literatuře" nebo jiné vzrušující látky. Čím dál tím víc živého a vzrušujícího se rozkládalo jen tak v šortkách (a někdy ještě v baseballové čepici, posazené buď "správně" nebo obráceně) za slunných odpolední po trávnících a podobně málo oblečení se honili po nesčetných hřištích, vystavovali na plaveckém stadióně a dalšími podobnými způsoby vás odváděli od studia předmětů, o kterých se očekávalo, že se jim budete pilně věnovat.

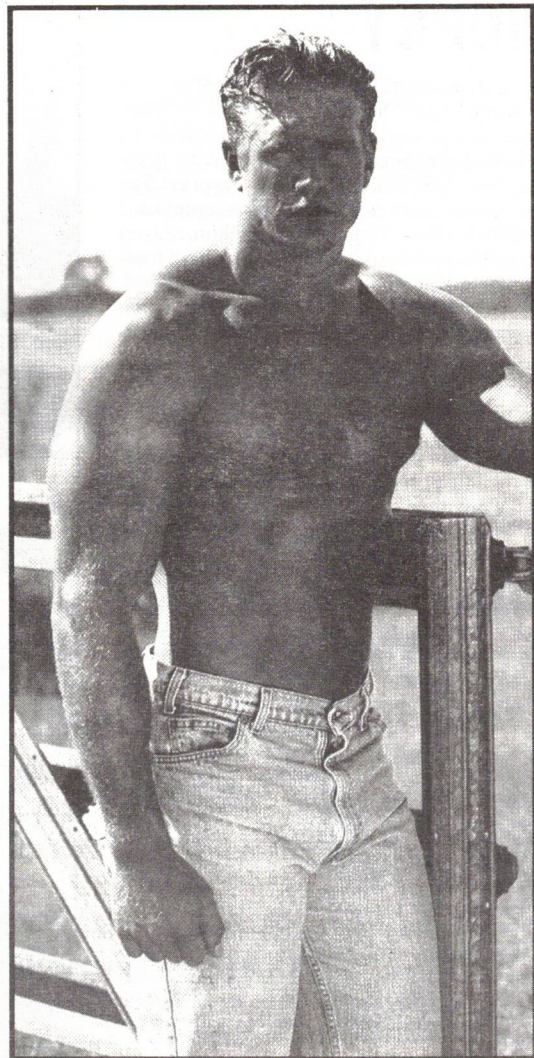
Pro své horečnaté cestování jsem přišel i o den nudistů na zdejším jezeře "Lagunita", který sestál klasickým příkladem, kam to dospěje, když se moc plánuje dopředu: pro nepřízeň počasí se místo odvážného, takřka provokativního happeningu jednalo o naprostý propadák a vlivné vrstvy amerických puritánů zůstaly zase jednou v klidu. Víc rozruchu vyvolala přednáška jakési kdysi slavné prostitutky o diskriminaci žen: za její někdejší kariéry se jí dostalo vyni-

kající praktické průpravy na bojovnici za ženská práva, což ocenil i univerzitní deník ve velkém článku.

Co se sdělovacích prostředků týče, byla gay tematika během mého pobytu probírána v novinách snad každý den (asi i v televizi, ale jejím sledováním jsem nechtěl trávit večery: chtěl jsem zažít Kalifornii na vlastní kůži, a ne na obrazovce). Když nešlo zrovna o zmíněný pochod, bylo to třeba o Clintonově polovičatém přístupu k jeho předvolebnímu příslibu zrovnoprávnit gaye v armádě nebo o kongresem nakonec schváleném jmenování vysoké státní úřednice - otevřené lesbičky.

Další kapitolou jsou místní gay noviny - týdeníky, čtrnáctideníky a měsíčníky. Jsou na řadě míst k dispozici zadarmo a je jich v San Francisku a okolí tolik, že je úplně nemožné je všechny sledovat. A to mají některé ještě zvláštní kulturní přílohy. Každé noviny jsou nabitě reklamami a všemi druhy inzercí, čímž si na sebe lehce vydělají, takže jen abonenti poštou platí spíše symbolické předplatné. V této elektronicky tak pokročilé končině se už ale přechází na telefonické seznamovací a jiné inzertaty, které nenápadně a obrátě vyprazdňují telefonním účastníkům kapsy. Na mém telefonním účtu se už tak dost projevovaly dlouhé večerní meziměstské hovory s Benniem (a krátké noční se zámořím), takže jsem tuto novodobou službu nevyzkoušel, ale nemám obav, že při vynalézavosti našich podnikatelů záhy dorazí i k nám, a bude k dispozici v patřičných (nebo i nepatřičných, jak chcete nebo nechcete) specializacích - první vlašťovky už tady jsou...

Takže, vlašťovky i čtenáři, do příště ahoj Pavel.

povídka

Jsem ženatý, je mi čtyřicet - a jsem gay. Ani moje žena, ani semnáctiletá dcera o mém sexuálním založení nic nevědí. Zatím se mi podařilo moji přirozenost skrývat. Tu a tam prožiji krátké dobrodružství s nějakým mláďencem a z toho pak nějakou dobu zase žiji. Myslím na muže, i když se miluji se svou ženou.

Občas si zajdu do plaveckého bazénu nebo do sauny, abych nezapomněl, jak vypadají nazí muži. Není to žádná legrace žít takovým způsobem. Celou pravdu jsem si ale uvědomil až pár let po svatbě a to už bylo na mě moc pozdě. Dítě bylo na cestě a měli jsme společné úspory. Asi proto jsem nedokázal odejít.

Myslíte si, že jsem zbabělec? To se lehko řekne. Naštěstí mám náramně dobrý vztah ke své dceři. Nemá přede mnou žádná tajemství. Vždycky mi vypráví o svých mláďencích a drobných milostných dobrodružstvích. Má chuť už začít doopravdy! Už jí nestačí jen opatrné líbání. Už si pryč vybrala kluka, který jí pomůže zbavit se poctivosti!

Jednoho večera se objevila se svým vyvoleným u nás doma. Žena tenkrát nebyla doma. Dcera je po mě, ale co se týká sexu, je ještě rafinovanější než moje žena. Ta by jí určitě natloukla, kdyby se dozvěděla, co má v úmyslu provést.

Její mláďenec se jmenoval Robert a byl o pár let starší než moje dcera. Vypadal slušně a spořádaně. Nebylo by špatné strávit

sním sladkou chvíli v posteli v nějakém hodinovém hotelu.

Nechtěli kávu ani čaj. Zdálo se, že mají hodně naspěch!

- Hele, tati, my půjdeme nahoru ke mně, řekla dcera a už byla na schodech.

Nejdřív jsem z jejího pokoje slyšel disko a smích. Pak najednou bylo ticho. Víím, že to, co jsem v té chvíli udělal, bylo neslušné, ale vyplížil jsem se nahoru po schodech. Připadal jsem si jako čuňák, když jsem se sklonil a podíval klíčovou dírkou.

Moje dcera ležela nahá na posteli, Robert ze sebe sundával poslední kusy oblečení. Přešel k posteli a ztopořený pyj mu blimbal mezi dlouhými štíhlými nohama. Lehla na něj a rozhodně do ní zasunul svůj klacek. Žádná předehra, hezky hned na věc.

Mláďenec mé dcery

Nechal jsem mladé, aby si hráli o samotě a vrátil jsem se do obýváku. Myslel jsem na Robertovo tělo, pevné břicho, dlouhé nohy i ztopořený ocas několik dní za sebou.

Zřejmě se tyto hrátky dceři zalíbily, protože k nám chodili oba vždycky, když byla moje žena pryč.

Jednou večer Robert zazvonil u dveří.

Ani žena, ani dcera nebyly doma.

- Je Jana doma?

- Ne, ale můžeš jít klidně dál.

Vešel dovnitř a usadil se na pohovku. Nemohl jsem si pomoci a zálibně jsem se díval na jeho krásné mladé tělo, husté černé vlasy, štíhlé, ale svalnaté nohy v těsných džínách a na bouli v jeho rozkroku.

- Hele, já dobře vím, co tam nahoře v Janině pokoji provádíte!, vyrazil jsem na něj.

- Ona to chce, odpověděl mi, jako by se nechumelilo.

- Co myslíš, že by řekla moje žena, kdyby se dozvěděla, co se tu děje, když je pryč? Nesměl bys k nám už vkročit a hrátky s Janou by byla jen minulost.

- Ty jí to povíš?, zeptal se Robert trochu zneklidněně.

- To se uvidí. Samozřejmě si to mohu nechat pro sebe - když...

- Když co?

- Když budeš trochu povolnější... v posteli!

Podíval se na mě vyvalené a tázavě. Po chvíli se mu na tváři objevil chápavý výraz a řekl - ty jsi...

- Ano! Mám rád i muže!

- Ale vždyť jsi ženatý?

- To, že jsem ženatý mi nebrání, abych si to tu a tam rozdával s nějakým hezkým a sympatickým klukem.

- Nojo... a když budu povolnější, tak ty nebudeš kecat, nemám pravdu?

- Přesně tak!

- Co budeme dělat? Jako spolu?

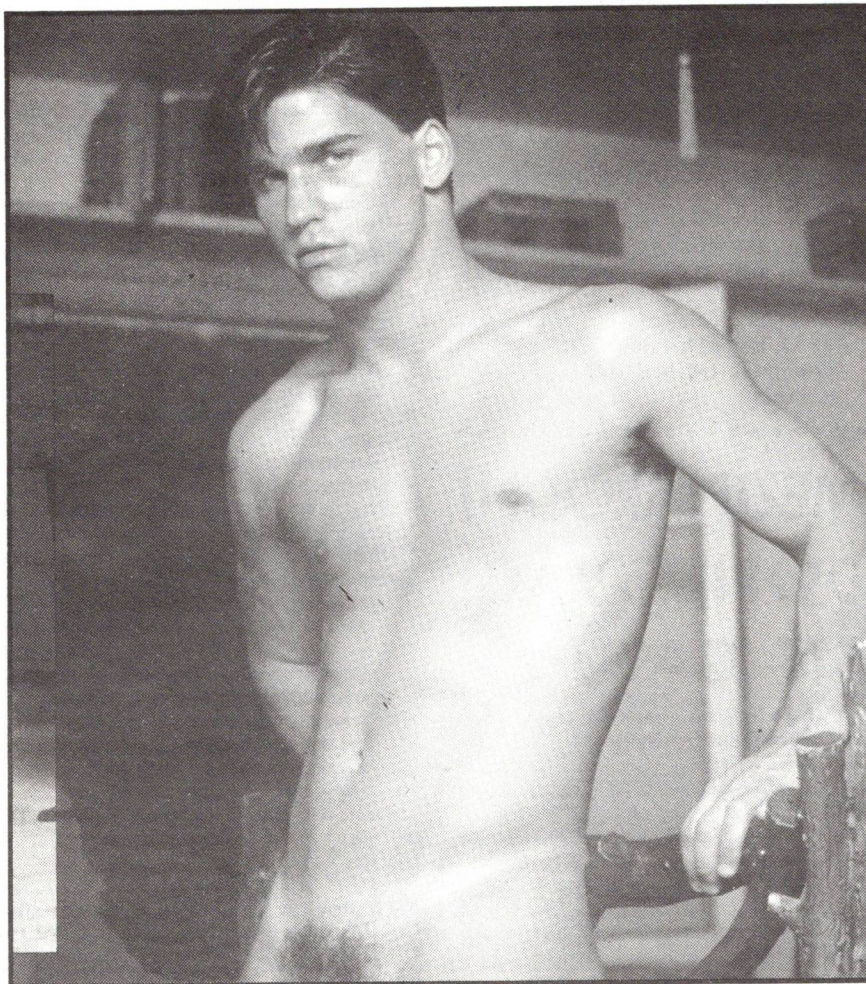
- Všechno, co je krásné, smyslné a vzrušující. Všechno, co mám rád, co můžeš mít rád i ty.

Překročil jsem všechny hranice. Svlékl jsem ho a jeho nahé tělo leželo v posteli, na níž byl zvyklý. Zpočátku byl asi vyjukaný a tak úplně pasivní, čekal co bude..., ale když se moje ruce vydaly na prohlídku jeho těla a dorazily až k jeho těšitel, okamžitě se mu ztopořil a Robert odpověděl na moje neodbytné laskání tím, že se začal svíjet.

Sevřel jsem jeho hladký pytlík a mazlil se s jeho koulemi. Stáhl jsem mu předkožku, olízal mu žalud a vzal si ho mezi rty. Zasunul jsem si ho do úst a intenzivě sál. Robertovi se to asi moc líbilo, bystře reagoval, slastně sténal a aktivně přirážel se k mým rtům. Tiskl jsem oběma rukama jeho zadek, který se rytmicky zvedal z postele. Už nebyl pasivní, aktivně prožíval příjemné pocity a přímo je vyžadoval. Přirážel, svíjel se až strnul a zalil má ústa horkým semenem. Posunul jsem se až k jeho obličejí a smíchal jsem jeho sperma se slinami v dlouhém vášnivém polibku, a dokonce se mi zdálo, že se mu to moc líbilo.

Byl učenlivý žák, odměnil mě tak, jak uměl a jak se přiučil. Když jsme oba vedle sebe odpočívali, otočil se Robert ke mně a řekl - hele, bylo to fajn! Nestěžuju si... Ale jestli nebudu moct chodit za tvou dcerou, tak tohle povím tvé ženě...!

Zůstal jsem koukat jako puk s ústy otevřenými úplně dokofán...

CO ČÍST ZA DLOUHÝCH ZIMNÍCH VEČERŮ

Radlyffe Hallová:	STUDNA OSAMĚNÍ	vydal Čs. spisovatel 1992
Artur Breiský:	TRIUMF ZLA	
Václav Krška:	KLARIS A 60 VĚRNÝCH	Odeon 1992
Jindřich Štýrský:	S VYLOUČENÍM VEŘEJNOSTI	Kruh - Hr. Králové
John Burns:	GALERIE	
Josef Kozelka:	VZDUŠNÉ ZÁMKY	
Morus:	SVĚTOVÉ DĚJINY SEXUALITY	Naše vojsko 1992
Václav Jamek:	KRKAČÍ MŮZA	Odeon 1992
Manuel Puig:	POLIBEK PAVOUČÍ ŽENY	Práce 1992
Klaus Mann:	ALEXANDER VELIKÝ	Melantrich
Radoslav Nenadál:	MY TĚ ZAZDÍME, AIDO!	Interkontakt servis
Gore Vidal:	JULIÁN	Svoboda 1991
John Cheever:	VĚZNICE FALCONER	Odeon 1990
James Baldwin:	JINÁ ZEMĚ	Melantrich 1988
Michal Nava:	ZLATÝ HOCH	Regent Artpress 1992
Michal Nava:	MALÁ SMRT	Regent Artpress 1992
Jean Genet:	DENÍK ZLODĚJE	Reflex club 1992

Toto je malý a neúplný seznam knížek s gay obsahem. Mnohé již budou v knihkupectví těžko k dostání, mnohá nakladatelství jsou zrušena nebo před likvidací, přece jen je však možná najdete v místních knihovnách, pokud nebyly zrušeny i ty.

Přeji Vám pěkné počtení. (ZdZ)

GAY VÝMĚNA L/GHEI

Stačí umět aspoň jeden ze světových jazyků a mít dobrou vůli být hostem i hostitelem gayů z celého světa, a můžete být zařazen do seznamu LESBIAN AND GAY HOSPITALITY EXCHANGE INTERNATIONAL na rok 1994 - uzávěrka je 31. 1. 1994. Tuto světovou síť založil jako neziskovou organizaci před třemi lety Garnet Colly v kanadském Montrealu a v roce 1993 již obsahovala tři stovky adres v 31 zemích světa, nejvíce z USA, Kanady a evropských zemí. Téměř všichni jsou gayové, lesbiček je zatím velmi málo.

Plné členství předpokládá uhrazení ročního poplatku 25 USD (pro nové členy), přidružené členství je zatím bez poplatku. Přidružený člen nedostane seznam, je však v něm uveden a ostatní členové se na něho mohou obracet s přáním, aby poskytl bezplatné ubytování nebo jinou pomoc, kterou nabízí, např. průvodcovství. Plný člen může tedy navíc sám využívat nabídky k bezplatnému ubytování u ostatních, při respektování obecně platných zásad pohostinnosti (nejde o seznamku). Očekává se poskytnutí noclehu na dvě noci, ale prodloužení pobytu je na vzájemné dohodě: zájemce nejdříve napíše či zavolá hostiteli, zda mu termín vyhovuje. Když ano, skýtá se mu možnost poznat město, kam jede, místníma očima, získat řadu bezprostředních zážitků a není pouze řadovým turistou.

Každý člen uvádí osobě do seznamu základní informace. Ke jménu, adrese a telefonu uvede věk včetně partnera či spolubydlících (členský poplatek je vždy za jednu domácnost), jazyky, které ovládá, zda je ochoten přijmout jen lesbičky nebo gaye a kolik, kuřá-

ky či nekuřáky, invalidy, děti, psy apod. V délce do 100 slov pak může stručně popsat svůj byt, koníčky, práci a jaké hosty by si přál, zda má čas se hostům věnovat v týdnu, o víkendech nebo třeba jen minimálně a jaká je gay komunita v jeho městě.

Formulář na přihlášku je k dispozici v redakci, ale můžete psát rovnou anglicky, francouzsky, španělsky či německy na adresu: L/GHEI
c/o: Garnet Colly
P. O. Box 612, Station "C"
Montréal, Québec, H2L 4K5
Canada

MEZINÁRODNÍ DOPISOVACÍ SÍŤ GAYŮ

(ILGCN - International Lesbian and Gay Correspondence Network)

Rotterdamská pobočka holandské organizace gayů, COC, vytvořila a udržuje dopisovací síť osob, které si chtějí dopisovat.

Domníváme se, že výměna nápadů, myšlenek a informací při dopisování s gay přáteli z jiných zemí může mít velký význam jak při rozvíjení pospolitosti gayů, tak pro osobní uvědomění, "emancipaci" každého gaye. Tento systém je otevřen každému, kdo by se ho chtěl zúčastnit, nicméně se snažíme pomoci v navá-

záni kontaktů těm, pro něž není snadné spojení s jinými gay organizacemi. Jak síť funguje?

Účast: Každý zájemce se může obrátit na uvedenou adresu a požádat o přihlášku. Údaje z vyplněných formulářů, které nám pošlete, budou uloženy do počítačové báze.

Výpisy adres: Účastníci mohou požádat o seznam osob zapojených do sítě, na základě souboru výběrových kritérií. Mezi kritéria patří např. část světa, věk, pohlaví, atd.

Cena: Na jedné straně se snažíme pokrýt náklady na vytváření sítě z finančních darů jejích účastníků, na druhé straně chceme, aby "vstupní" cena účasti v naší síti byla co nejnižší. Proto nepožadujeme příspěvek od těch, kdo pouze chtějí být zaznamenáni v databázi. O finanční dar žádáme jen ty, kdo si přejí zaslat výpis dalších účastníků. Minimální cena je v tomto případě 3 US dolary. Příspěvky budou použity pouze na pokrytí nákladů a vytváření a fungování sítě, jako je poštovné a materiál.

Anonymita: Ti, kteří si nepřejí, aby v seznamech bylo uvedeno jejich jméno nebo adresa, mohou být do databáze zapsáni pod číslem jejich poštovní schránky (P. O. Box, Mailbox) a na tuto adresu jim bude zasílána korespondence.

Jak můžete s námi spolupracovat?

- Můžete tuto iniciativu propagovat např. tím, že o tom řeknete svým přátelům. Je žádoucí, abyste informovali i ty, kteří nejsou v přímém kontaktu s gay organizacemi nebo nechtou pravidelně gay periodikum.

- Můžete dát i adresu těm, kteří hledají nové přátele k dopisování

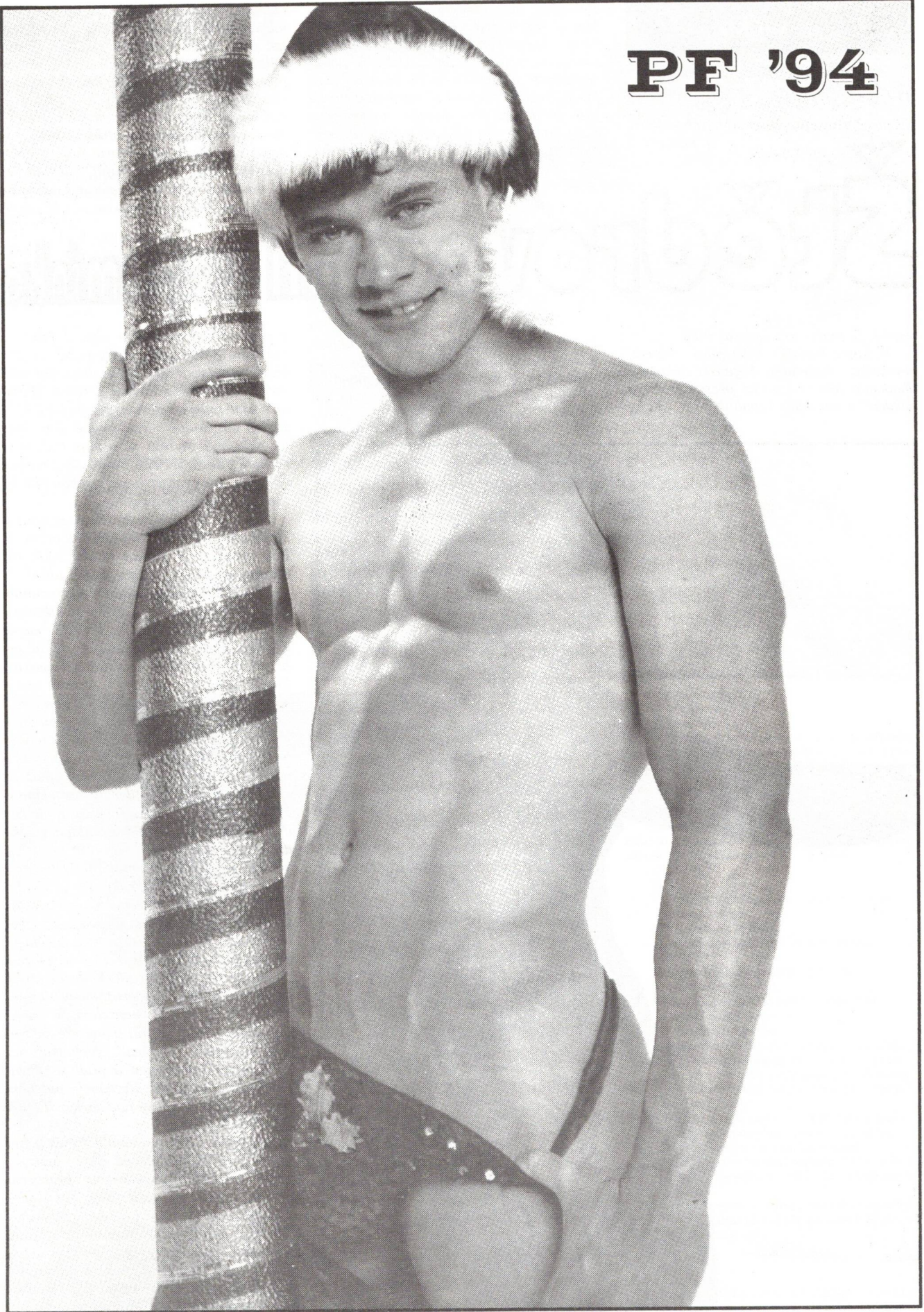
- Můžete se účastnit sami

- Můžete nám napsat o informační materiál a přihlášku a rozdávat kopie zájemcům.

Uvítáme Vaše dopisy.

Naše adresa je: International Lesbian and Gay Correspondence Network, c/o N.V.I.H. COC - Rotterdam, Postbus 768, 3000 AT Rotterdam, the Netherlands.

PF '94

povídka

Zbyňek byl nejlepším tanečníkem kurzů pro pokročilé v "metropoli východních Čech". Však také matinky sedících dcerušek po něm házely úsměvy takových kalibrů, že si o některých

živě váhy, seděla permanentně. Proto pani Marta, rázná žena z Kysúc - která udělala životní kariéru sňatkem s majorem tam sloužícím - začala záhy v Čechách honit současnou módu. Odložila širokou krojovou sukni, nechala si ustříhnout tlustý cop, chodila pilně do divadla, na koncerty a do kavárny Grand hotelu s přidaným jménem Bystrica. Léta ubíhala a šestnáctiletá Martička musela

Odmítnout nešlo. Zbyňek, žák oktávy gymnázia, chtěl studovat medicínu na VLA. A tak při obědě o mnoha chodech (každý dělala Martička, zdůrazňovala mamá), poznal i pana majora. Byl to mužný krasavec opáleného obličejce a temných pronikavých očí, málomluvný, ale o to víc sledující každý Zbyňkův pohyb. Po obědě Zbyňek poděkoval, políbil pani Martě ruku (jak to nedávno viděl v biografu), uklonil se unuděně Martičce a měl se k odchodu. U dveří

Štědrovečerní vzpomínka

myslel, že mají čtyřiašedesát zubů.

Nejagresivnější byla pani Marta, manželka náčelníka Vojenské lékařské akademie. Marta - dcera, přesný prototyp někdejší první dámy republiky, tj. 120 kg

do tanečních. Bránit se rozhodnutí mamky nemělo smysl. Seděla, nudila se a měla zakyslý výraz budoucí staré panny.

Matinka však ukula bojový plán a pozvala Zbyňka na štědrovečerní oběd.

v předsině se najdenou objevil major s otázkou: "A kam nyní, mladý muži?" - "Do lázní, zaplavat si. Mají dnes do pěti otevřeno...", na to Zbyňek. "Tak to já půjdu s vámi jedním směrem, musím ještě něco zařadit na fakultě" - řekl hodně silně, aby to milostivá slyšela v pokoji. Cestou se rozhodl odložit řízení. Půjde se Zbyňkem do lázní, ale protože nemá s sebou plavky, zve ho do parního oddělení.

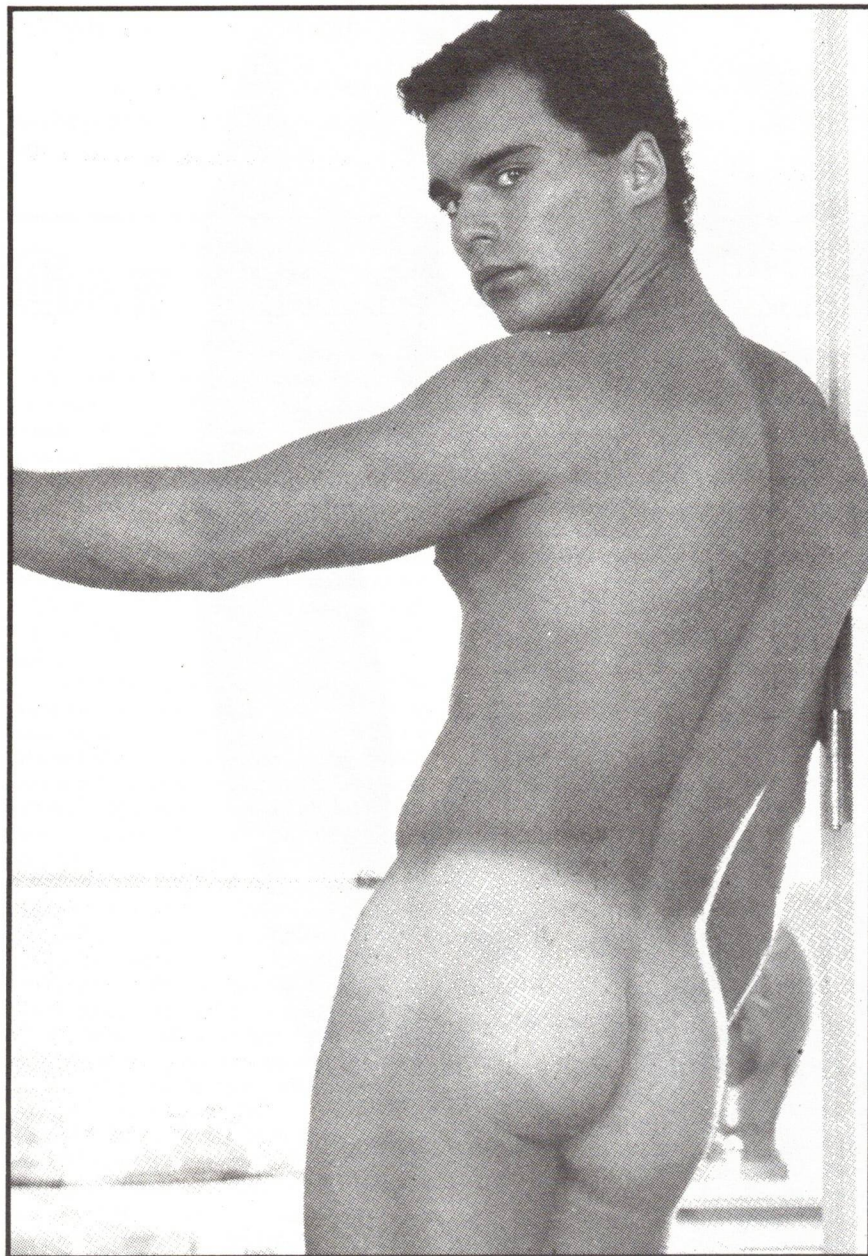
Už v kabině si zálibně prohlížel Zbyňkovo pěkné tělo s patřičnou výbavou. Pod sprchou si nechal mydlit záda tak dlouho, až bylo všechno oběma jasné.

Po třetí hodině se oddělení vyprázdnilo. Každý z hostů spěchal domů ještě něco pomoci. Záhy zůstali sami. V páře major Zbyňka objal a nedočkavou rukou mu hladil již beztak ztopořené štávnaté mužství. Seděli zahalení do páry, Zbyňek laskal nádherně zarostlou hrud i záda pana majora, potom vzal do úst i jeho mužství. V tom okamžiku partner sykl a mocný proud vytryskl Zbyňkovi do úst i mimo. Přitisknutí v horku k sobě tiše úpěli až i majorův kožich se zalil přívalem tekutiny. Potom major nasedl na Zbyňkův stále tvrdý kolík a v horku páry dosáhl lehce jeho druhého vyvrcholení.

Vypotáčeli se rovnou do bazénku s ledovou vodou. Lázeňský začal hadiči stříkat místnost se sprchami, dáváje tak jasně najevo, že končí provoz. Za půl hodiny už byli nazí v pracovně náčelníka a na stole a pak na koberci i pod sprchou si vše znovu zopakovali. V deset hodin zazvonil telefon a v něm rozložený hlas pani Marty oznamoval manželovi, že se již nemusí namáhat chodit domů ke štědrovečerní večeři. Položil sluchátko bez jakéhokoliv vysvětlování a padli se Zbyňkem znovu v objetí. Vyzváněly pülnoční zvony. Nadělili si dárek nad dárky: JEDEN DRUHÉMU SEBE.

Na lékařskou akademii Zbyňek přijat nebyl. Neměl dostatečně čistý kádrový profil. Nastoupil vojenskou prezenční službu, kterou odsloužil jako "lapiduch" na ošetřovně. Po vojně pracoval jako rehabilitační masér v severočeských lázních. Jaké však bylo jeho překvapení, když mu jednou sanitář přivezl na masážní stůl po autohavárii zcela ochrnutého jeho "štědrovečerního majora".

(ani)

SEXY - TEST

Připravili jsme pro Tvoji zábavu a možná i poučení malý sextest. Popřemýšlej, vezmi papír a péro (psací) do ruky a ukaž, kolik toho víš o sexu. Správné odpovědi najdeš na poslední straně Lambdy. Přijemnou zábavu!

1. Kolik si vydělá prostitutka v New Yorku v průměru za týden?

- 1) 616 US dolarů
- 2) 1330 US dolarů
- 3) 2066 US dolarů

2. Jaká je možná sexuální představa lesbických dívek?

- 1) užívat si sexuálně s mužem
- 2) souložit, zatímco se někdo dívá
- 3) být k sexu nucena jinými dívkami

3. Kolik se denně vytvoří u zdravého mladého muže ve varlatech nových spermií?

- 1) 20 miliónů
- 2) 100 miliónů
- 3) 200 miliónů

4. Pro jednu s následujících hvězd bylo největším potěšením pozorovat za jednostranným zrcadlem dívky, jak si sundávají kalhotky a onanují. Která to byla?

- 1) Freddie Mercury
- 2) Jimmy Hendrix
- 3) Elvis Presley

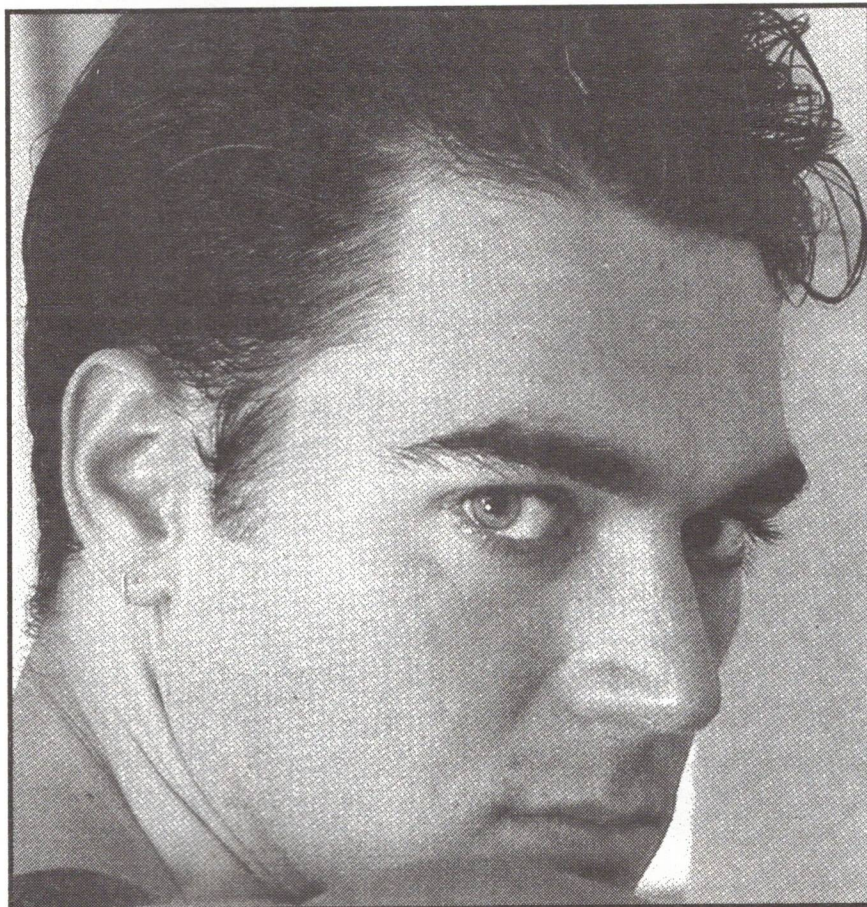
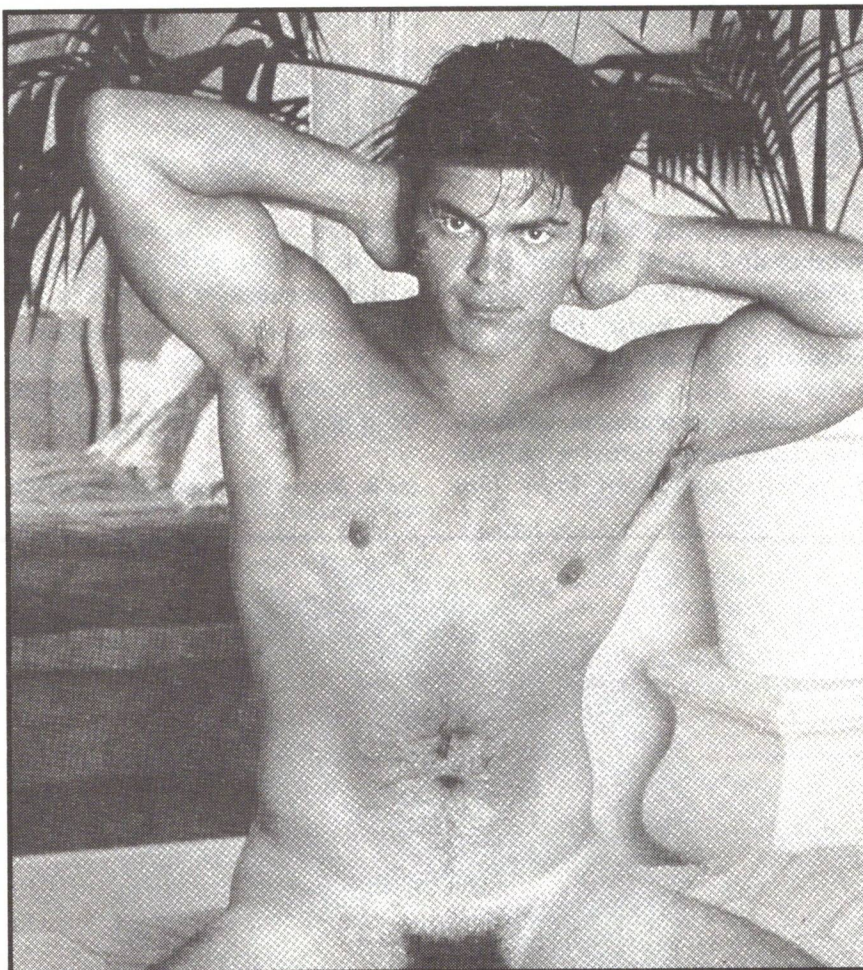
5. Největší operativní změna pohlaví na světě se uskutečnila:

- 1) v Dánsku v r. 1952 dr. Stevensonem
- 2) ve Švédsku v r. 1962 dr. Johnsonem
- 3) v Jižní Africe dr. Barnardem

6. Jsou lidé jedinými bytostmi, které provádějí soulož tváří v tvář?

- 1) ano
- 2) ne, je v přírodě velmi neobvyklá, dochází k ní však u goril a orangutanů
- 3) ne, téměř všechna zvířata souloží tváří v tvář

7. Zvýraznění mužských pohlavních rysů, jako je růst vousů, stavba těla, modelace svalů a hloubka hlasu způsobuje mužský pohlavní hormon. Jmenuje se:

- 1) progesteron
- 2) testosteron
- 3) testovirin

8. Jeden výron semene obsahuje u mladého zdravého muže průměrně x miliónů spermií. Přibližně je to:

- 1) 100 miliónů spermií
- 2) 400 miliónů
- 3) 500 miliónů

9. Semenotvorné buňky obsahují dědičnou informaci a pohlavní chromozómy X a Y. Kolik má zdravý člověk při narození chromozómů?

- 1) 46
- 2) 48
- 3) jestli je to muž, má 48, jestli žena, má 46 chromozómů

10. Gayem se jedinec:

- 1) narodí, aniž tuto skutečnost může sám ovlivnit
- 2) stane vlivem zevních okolností, např. výchovou, prostředím
- 3) může stát, když byl někým "sveden na zcestí" a zalíbilo se mu to

11. Bisexuální jedinec je:

- 1) většinou homosexuální, ale heterosexuálně se někdy chová proto, že se se svojí orientací ve svém nitru neztotožnil a snaží se takto "zařadit" mezi ostatní nebo tzv. "nevybočovat z řady"
- 2) většinou heterosexuální, kontakty s osobami stejného pohlaví považuje za příležitostnou změnu v sexuální jednání
- 3) sexuálně nevyhraněný jedinec, který nedává přednost ani jednomu pohlaví a jedná pokaždé jinak

12. Objem spermatu při prvním výronu semene u 25letého zdravého muže po aspoň třídenní abstinenci je průměrně:

- 1) 1 - 2 ml
- 2) 2 - 5 ml
- 3) 5 - 10 ml

Správné odpovědi: 1.-č.2,2.-č.3,3.-č.3,4.-č.3,5.-č.1,6.-č.2,7.-č.2, 8.-č.2, 9.-č.1, 10.-č.1, 11.- č.1,12.-č.3.

VELKÁ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ

Každý, kdo zašle na adresu redakce do 31.12.93 kopii ústřížku o zaplacení předplatného LAMBDA na rok 1994, bude zařazen do soutěže o zajímavé ceny.

1. cena (dle vlastního výběru) - víkend strávený s mužným, něžným a milým společníkem, který Vám

splní všechna Vaše přání (!), nebo balíček s barevnými gay časopisy, plakáty a suvenýry v ceně cca 500 Kč

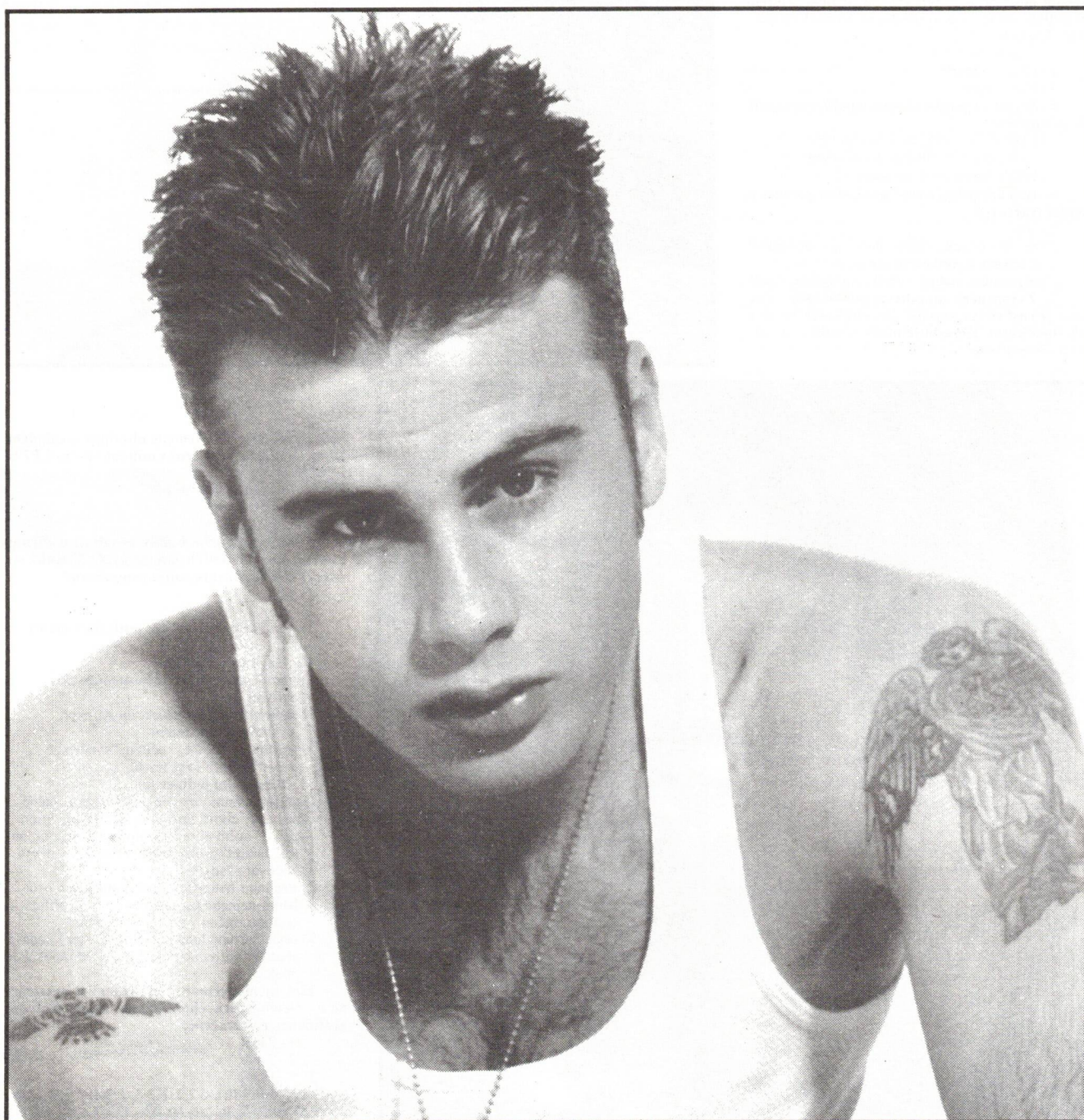
2. cena - plakáty, gay kalendář 94 a gay diář v ceně 300 Kč

3. cena - 1 ks časopisu PLAYGIRL

s barevnými akty mladých mužů v ceně cca 150 Kč.

Slosování bude provedeno 15. ledna 1994, s výherci bude uveřejněna (dle jejich přání) i anonymní rozhovor či reportáž na zajímavé téma.

smějeme se...

○ Pavel zahlédne na ulici kamaráda: "Ahoj Sváto! Fajn, že tě vidím. Nechceš ke mně večer zajít? Pořádám zrovna grupáči!" - "A kolik vás tam bude?" - "No, když někoho ještě pozveš, tak už tři..."

○ Jirka se ptá kamaráda: "Pejsku, proč vždycky, když ti řeknu, že tě miluju, klopiš oči?" - "Víš, chci si ověřit, co je na tom pravdy..."

○ Uprostřed noci Honza dostane velkou chuť na sex. Vyburcuje ze spánku svého partnera, který rozespale protestuje: "Co je, Honzo... No a to mě musíš budít? Snad už přece víš sám, kde ho mám..."

○ V gay kině: "Dej pryč tu ruku z mého kolena!" - "A kam jím mám dát?," ozve se soused. "Trochu výš!!"

○ Dva gayové žijící léta ve společné domácnosti se milují. Náhle začne jeden druhému prohrabávat vlasy. "Co děláš?" - "Hledám rohy!" (asi nemá čisté svědomí...pozn. red.) - "Proč?" - "Protože stále miluješ jako čert."

Výměna pozic. Druhý nahoře, první dole. Také on prohrabává vlasy. "Co děláš?" - "Hledám rohy!" - "Proč?" - "Protože jsi těžký jako kráva!"

○ "Co ti je?," ptá se Honza Jardy v gay baru. "Ále, leze na mne nějaká chřipka." - "No, to bych prosil! Co jiného by na tebe mohlo taky ve tvém věku vlézt?!"

○ "Jak se máš?" - "Jako postel!" - ??? - "Čekám, kdo si na mne lehne..."

○ Stěžuje si starší gay druhému: "Dnes už se ani nedá jít do biografu. Je to samý sex a nic než sex." Druhý mu poradí: "Můj milej, chce to jen jedno: dívat se na plátno a nezajímat se o to, co se děje kolem!"

○ Hecovali se dva přiočili gayové v baru: "Slyšel jsem, že sis pořídil malého pejska! Takový pes ale dnes stojí hodně peněz?" - "To víš, že ano, ale za to má pořádně dlouhý jazyk!"

○ "Jsem hrozně unavený," stěžuje si mladý gay kamarádovi. "Představ si, že jsem usnul až po čtvrté..." - "To tě úplně chápu, po tolika číslech bych vypadal stejně jako ty..."

PONOŽKY

A

PSYCHOLOGIE

Kde jinde než ve Spojených státech došli psychologové po výzkumu k neobvyklým poznatkům.

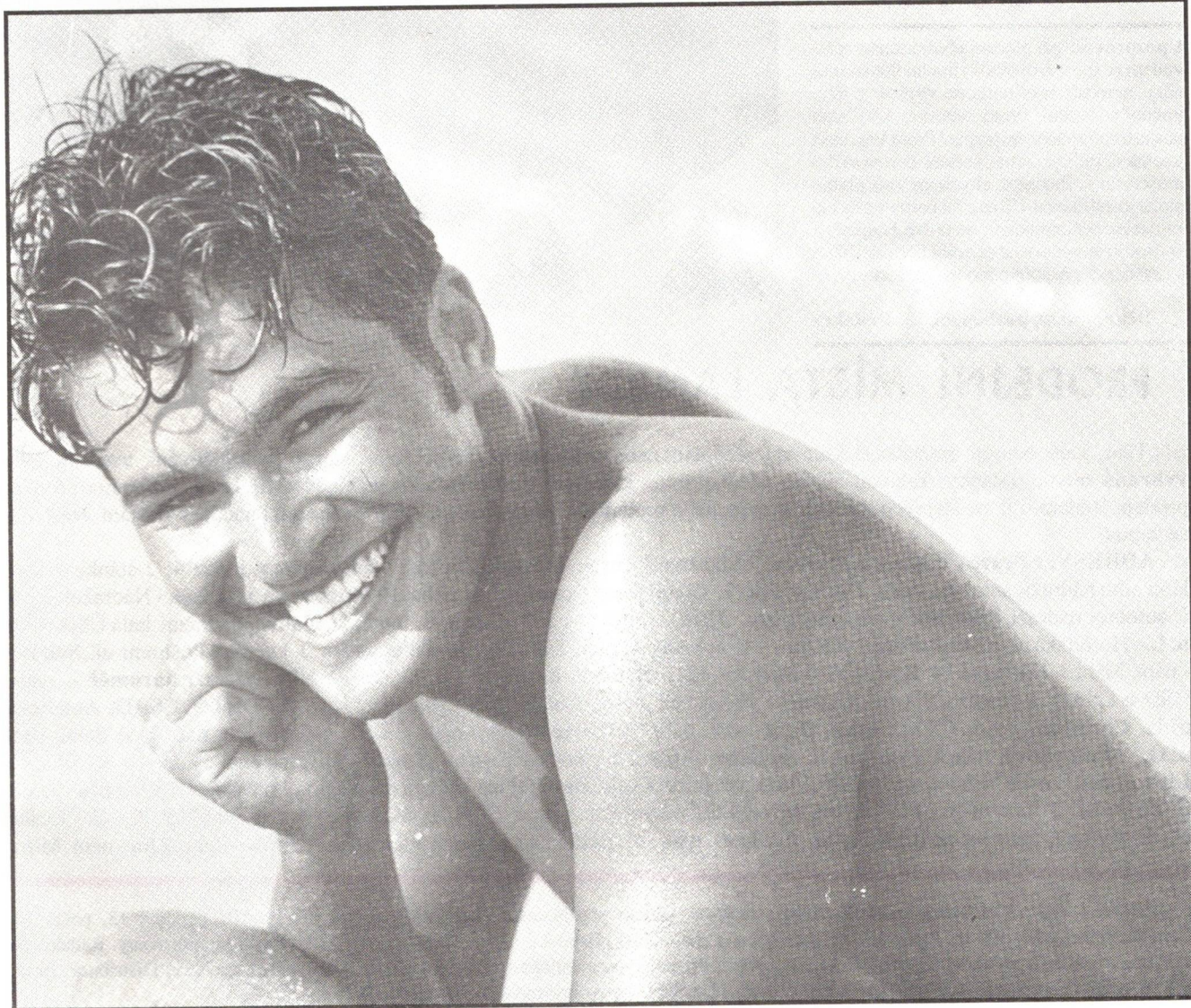
Ti muži, kteří dávají přednost bílým ponožkám, bývají prý velice vytrvalí. Jsou to kariéristé a nehodí se prý ke společnému životu.

Šedé barvě dávají přednost muži veskrze konzervativní. Bývají často pedantští, ale pro život ve dvou se hodí.

Černé, módní barvě, prý dávají přednost muži moderních názorů, muži sportovního založení. Jsou to prý i vynikající milenci - ale pozor, jenom milenci.

Bez ponožek chodí většinou tzv. samoroští. Nehodí se ani ke konverzaci, ani k seznámení.

Budeme tedy v nejbližších dnech probodávat zraky zcela jiná místa kolemjdoucích mužů????!!!

RŮZNÉ

**Majitelé restaurace a
pivnice
U TLUSTÝ BERTY,
Macharovo nám. 418/4,
Praha 6 - Ořechovka
děkují vše přátelům a
příznivcům za návštěvy
v letošním roce a
s přáním všeho dobrého,
hlavně zdraví
a spokojenosti se těší na
Vás i v roce 1994.**

**Jan Blažek a Bertík
Josef Hospodářský**

Upozornění: při placení předplatného převodem ze spořicího nebo jiného účtu na náš účet neuvádí spořitelna na výpisu z účtu jméno adresáta! Proto nevíme, kdo nám poslal tímto způsobem peníze! Proto Vás, kteří jste tak učinili, prosíme, zašlete nám na vědomost číslo svého účtu, abychom Vaši platbu mohli identifikovat. ČS tak činí pouze v případě zaplacení pošt. poukázky na poště. Nejjistější způsob proto je, poslat nám též kopii ústřížku o zaplacení předplatného na naši adresu!

Děkujeme za pochopení. Redakce

PRODEJNÍ MÍSTA LAMBDA

Těm, kteří nemají možnost si Lambdu předplatit nebo nemají stálou spolehlivou adresu k doručování, uveřejňujeme **vybraná místa**, (stánky Tabáku, PNS, Mediaprintu, kamelotí, aj.) z celkového počtu 69 v ČR, kde je Lambda v přímém prodeji. Budete-li ji na stejných místech pravidelně u prodavačů žádat, bude na těchto místech i nadále k dostání. Nestyďte se zeptat!

ADRESY: v Praze - Praha 1, Kaprova 6; Malostranské nám., Metro Radlická; Podolské nám. v Praze 4; 2 stánky v hale Hlavního nádraží; autobus. nádr. Florenc; Pha 3, Chmelnice, Koněvova ul.; Pha 10 Moskevská 31; **Písek** - Nádražní 2282, U autobus. nádraží, **Příbram** - nám. Svobody, **Jičín** - Hluboká 145, **Turnov** - nádraží, **Kolín** - nádražní hala ČSD, **Ústí n. L.** - Hrnčířská ul. a Mírové nám., **Kladno** - U gymnasia, nám. Svobody, **Jablonec** - nám. 3. května a Poštovní ul., **Svitavy** - nám. Míru 3, Nádražní 14, **Klatovy** - Pražská 121, **Hradec Králové** - 1. nástupiště Hlav. nádraží, **Jaroměř** - nádr. ČSD a ČSAD a náměstí, Plzeň - Klatovská 29, Tabák autobus. nádr., ČSD non stop, Tabák ČSD, nádr. ČSAD, Americká třída, **Chrudim** - nádr. ČSAD, **Havl. Brod** - nádr. hala ČSD, **Pardubice** - nádr. ČSAD, **Rychnov n. Kn.** - U st. dubu, **Ústí n. O.** - Masarykova, stánek Pod homolí, **Sokolov** - Alšova ul., Roosveltova ul., **Tábor** - Husovo nám., nám. Fr. Křížáka, **Č. Lípa** - nám. 1. máje Tržnice, nádr. ČSD, nádr. Střelnice, **České Budějovice** - U vojenské nem., Pražská 164, **Ostrava** - nádr. ČSD i ČSAD Třinec, nádr. ČSD Karviná, nádr. ČSD Český Těšín, Třinec TZ Hl. brána, **Brno** - nám. Republiky, Novák - Česká ul., U Avionu, kamelot na Bratislavské ul., Hlavní nádr. - 5. nástupiště, stánek u pošty, Tabák za divadlem, **Zlín** - nám. Míru.

LAMBDA - vydává redakční kolektiv. Adresa redakce, příjem předplatného, inzerátů a příspěvků: LAMBDA, box 13, pošta 10, Černokostecká 20, 100 00 Praha 10. Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy textu. Příspěvky nemusí být vždy souhlasné se stanoviskem redakce. Distribuce: firma MEDIAPRINT a vlastní síť. Přetisk jakýchkoliv textů z Lambdy bez svolení redakce je zakázán. Reg. č. 46 824.

Majitelé Prvních
pražských pánských
lázní A & A,
Husitská ulice 7, Praha
3 - Žižkov,
si dovoluji popřát všem
věrným návštěvníkům
sauny a baru mnoho
osobních úspěchů do
nového roku 1994
a těší se opět
na shledanou.

Exkluzivní
květinovou
výrobou Vašeho
vánočního stolu,
a to buď s živými
květy nebo
aranžmá ze
suchých rostlin,
nabízí majitel
květinového
salónu
O X A L I S
Koněvova ul. 14,
Praha 3 - Žižkov.
Objednávky i telef. na
čísle 02/275694.

**Redakční kolektiv Lambdy
přeje všem čtenářům na
závěr roku vše
nejlepší a srdečné PF 1994.**

